

MÉM ORSZÁGOS FÖLDÜGYI ÉS TÉRKÉPÉSZETI HIVATAL
FÖLDMÉRÉSI FŐOSZTÁLY

C 10272

T.5.

Ú T M U T A T Ó

**az egységes országos térképrendszer
1: 25 000 – 1: 100 000 méretarányu
levezetett topográfiai térképeinek
t e r v e z é s é h e z**

BUDAPEST

1981.

Az Utmutató tervezetét összeállította:

a FÖLDMÉRÉSI INTÉZET

C 1027²

Megrendelési törzsszám: 81047

**Készült 500 példányban a FÖMI
házinyomdájában Bp.V.ker. Gu-
szez utca 19**

A kiadásért felelős: Somló József

**MEZŐGAZDASÁGI
ÉS ÉLELMEZÉSÜGYI MINISZTERIUM**
Országos Földügyi és Térképészeti Hivatala

Földmérési és Térképészeti
Főosztály
53035/1981.

Tárgy: T.5. Utmutató az egységes
országos térképrendszer
1:25 000 - 1:100 000 méret-
arányu levezetett topográfiai
térképeinek tervezéséhez

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 51/1979. /XII.20./ MT számú rendelettel módosított 12/1969. /III.11./ Korm. számú rendelet végrehajtására kiadott 4/1980. /I.25./ MÉM számú rendelet 9. § /1/ bekezdésében biztosított jogkörben eljárva, figyelemmel a MÉM-OFTH vezetőjének 70615/1979. OFTH számú szabályozása II/4. pontjában adott felhatalmazásra, a "T.5. Utmutató az egységes országos térképrendszer 1:25 000 - 1:100 000 méretarányu levezetett topográfiai térképeinek tervezéséhez"/továbbiakban: T.5. Utmutató/ című utmutatót kiadom.

A T.5. Utmutató 1981. október 1-én lép hatályba és előírásait az egységes országos térképrendszer 1:25 000 - 1:100 000 méretarányu levezetett topográfiai térképek készítésénél alkalmazni kell.

Budapest, 1981. június 24.

Dr. Joó István s.k.
a MÉM Országos Földügyi és Térképészeti
Hivatal
Földmérési és Térképészeti Főosztályának
vezetője

/A T.5. Utmutató beszerezhető a Földmérési Intézetnél; címe:
Budapest V., Guszev ut. 19.; postai cím: Budapest, Pf. 546., 1373/

TARTALOMJEGYZÉK

	oldal
I. Általános előírások	1
II. Magyarázat az egyezményes jelek alkalmazásához .	3
Alappontok	3
Települések	5
Települések minősítése, követelményei	5
Települések rajzának tervezése	6
Épületek és építmények	14
Ipartelepek és közművek	17
Vasut és uthálózat	24
Vasutak	26
Autók és talajutak	33
Vizhálózat és berendezései	37
Hidak, átkelőhelyek, gázlók	48
Hírközlő vonalak	50
Határok	50
Kerítések	53
Növényzet és talajjellemek	54
Növényzet	56
Talajok	67
Domborzat	68
Domborzati formák	69
III. A térkép névrajza	76
A névrajzzal szembeni követelmények	76
Névhasználat	77
A megírások elhelyezése	77
Átfutó írások elhelyezése	78
Településnévrajz	79
Ipari, mezőgazdasági, szociális és kulturális építmények névrajza	81
A vízrajz és vízrajzi létesítmények névrajza . .	82
Domborzati elemek névrajza	83
Keretvonalak közötti megírások	84
Kereten kívüli megírások	85
Különféle térképi objektumok méretarány szerinti ábrázolási lehetősége /1.sz. melléklet/	86

I. ÁLTALÁNOS ELŐÍRÁSOK

Az 1:25 000 és 1:100 000 /1:50 000 tervezési/ méretarányú levezetett topográfiai térképeken a terepet és tereptárgyakat a MÉM-OFTH által kiadott "T.3. az egységes országos térképrendszer 1:10 000, 1:25 000, 1:100 000 ma.-u topográfiai térképeinek jelkulcsa" c. szakmai Utasításban szereplő egyezményes jelekkel és írásfajttákkal ábrázoljuk ill. írjuk meg.

A jelen segédletben az egyezményes jelek sorszámát jelkulcs sorrendjében írjuk meg.

Az egyezményes jeleket általában 0,1-0,12 mm-es vonalakkal rajzoljuk ki, de alkalmazunk 0,2-0,25 mm-es vonalvastagságot is.

Az egyezményes jelek közötti rajztérköz /a térkép kiadásának méretarányában/ 0,2 mm-nél kisebb nem lehet.

A mérethelyesen ábrázolható tereptárgyakat alaprajz szerint, a többit jelkulcsi jelével, a helyén kell ábrázolni. Zsufolt térképi tartalom esetén összevonásokat, elhagyásokat, eltolásokat kell alkalmazni. Az ebből eredő metrikus hibák csökkentése érdekében a jelkulcsi jelek méreteit 1/3-al kisebbiteni lehet.

A koordinátával rendelkező tereptárgyakat feltétlenül a helyükön kell ábrázolni. A térképjelek helyben maradásának fontossági sorrendje:

- koordinátákkal rendelkező pontok ;
- természetes vízfolyások, csatornák ;
- vasutak;
- műutak;
- kisebb vízfolyások, árkok;
- ipari létesítmények;
- vezetékek;
- települések;
- fasor, töltés, bevágás;
- tájékoztató tereptárgyak;

- határok /országhatár elsődleges/;
- kerítések;
- növényzethatár;
- felületi jelek.

Az egyezményes jellel ábrázolt tereptárgyak helyszínen bemért helye:

- mértani alakzatu jeleknél /kör, csillag, négyzet, háromszög stb./ azok mértani középpontja;
- a tereptárgyakat perspektivikusan ábrázoló jeleknél;
- árnyékvonalas ábrázolás /szélmotor, benzinkut stb./ esetén a jel függőleges vonalának és az árnyékvonalának metszéspontja;
- széles alapu jeleknél /gyárkémény, emlékmű stb./ a jel alapvonalának közepe;
- több idomból összevont jeleknél /kis üzem kéménnyel, meteorológiai állomás stb./ az alsó idom mértani közepe.

A szelvény szegélyén lévő és a szegélyvonal által el-
metszett jeleket a szegélyvonalon túl is ki kell rajzolni,
ha a jel egyértelmű olvashatósága azt megkívánja /a kitöl-
tő jelek kivételével/. Ezt a megoldást mindkét csatlakozó
szelvényen alkalmazni kell.

II. MAGYARÁZAT AZ EGYEZMÉNYES JELEK ALKALMAZÁSÁHOZ

Alappontok

1. A csillagászati alappontokat maradéktalanul mindhárom méretarányban egyezményes jelekkel kell ábrázolni. Magasságukat meg kell írni, ha az alapanyag tartalmazza. Az egyezményes jelet csonkitani nem szabad.
- 2-4. A háromszögelési pontokat a méretarány szabta keretek között generalizálva kell megtervezni. Általános irányelv, hogy mindhárom méretarányban dm^2 -ként 10 db háromszögelési pont legyen. 1:25 000 ma.-ban amennyiben nem áll rendelkezésre kellő mennyiségű I-IV.rendű pont a kiegészítést az V.rendű pontokból kell elvégezni. A I-IV.rendű pontokat mind fel kell rakni. Rendüségi sorrend után a kiegészítés megtervezésénél úgy válogassunk, hogy a pontok elhelyezkedése az alappont-hálózat sűrűségi eloszlását is tükrözze. A válogatásnál a rendüségi sorrend eldöntése mellett elsősorban a magasabb rendű pontokat részesítsük előnyben.

Főlös számú vízszintes alappont esetén azokat kell elsősorban elhagyni, amelyek más fontosabb jelet takarnak. Alappontok számát levezetett térképen nem írjuk meg. Az országos geodéziai alaphálózati pontokat a 2.sz. jel "a" változatával a többi pontot és a kővel állandósított OP jelű iránypontokat, a tájóköződási jelentőségű határjeleket a 2.sz. jel "b" változatával ábrázoljuk. A háromszögelési pontok - balti alapszintre vonatkozó - abszolút magasságát /az alapanyagnak megfelelően /1:25 - 100 000 ma.-ban 0,1 méteres pontossággal, a relatív magasságokat 1,0 méteres pontossággal kell megírni. Településen belül a háromszögelt pontok magassági adatait nem írjuk meg és kivetítést sem alkalmazunk.

3. Az 1:25 000 ma.-ban a halmon levő pontoknál a halom relatív magasságát 1-5 méterig 0,5 m, 5 méter felett 1,0 méteres pontossággal írjuk meg. Az 1:50-100 000 ma.-ban relatív magasságot nem kell megírni.
5. Az állandó jellegű vasbeton mérőtornyot mindig ábrázolni kell. Ha a mérőtorny egyúttal csillagászati alappont is, úgy ezt az 5.sz. jellel ábrázoljuk és "Csill." rövidítést alkalmazunk. Relatív és abszolút magasságukat megírjuk. Ezzel a jellel tüntetjük fel a háromszögelt kilátó tornyokat is, ez esetben a térképen a jel mellett "Kil." rövidítést alkalmazunk.
6. Nem ábrázoljuk.
7. Nem ábrázoljuk.
- 8-9. A szintezési főalappontokat a nevezett jel 1/3-dal nagyobb változatával omeljük ki. A magassági alappontokat /szintezési jegy/ csak településen kívül 10-15 cm-ként kell ábrázolni.
Nagy terjedelmű, méretarányban ábrázolható teroptárgyakban /pl. hidak, majorok épületei/ elhelyezett szintezési jegyek egyezményes jelét a tényleges helyén, rajztérköz betartása nélkül rajzoljuk ki /a kót jelet kombináljuk/. Ez azonban nem szoríthatja háttérbe a tervezési szempontból fontosabb adatok feltüntetését. Az alappontok magasságát dm-pontos-sággal írjuk meg $\frac{112,2}{112,5}$.

Települések

Települések minősítése, követelményei

A település térképi ábrázolásának főbb követelményei:

- a települések területi eloszlásának, viszonylagos sűrűségének és típusának, nagyságának és közigazgatási jelentőségének megfelelő ábrázolása, a települések beépítettségének, belső formájának szerkezeti elrendezésének szemléletes ábrázolása az átvonuló utak és főutak valamint a fontosabb épületek és építmények pontos kiemelése;
- a települések megközelíthetőségének, külterületi határainak, valamint zöldövezetének részletes ábrázolása.

A térképen a települések következő kategóriáit ábrázoljuk:

- városok, elővárosok és városi jellegű települések,
- ipartelepek,
- villaszerű és nyaraló települések,
- falusi jellegű települések,
- szétszórt jellegű, szórvány települések /tanyák, tanyacsoportok, termelőszövetkezetek és állami gazdaságok, valamint azok üzemei/.

Ezen kategóriákon belül a településeket a lakosság száma, valamint államigazgatási jelentőségük szerint is csoportokra osztjuk, a jelkulcsban feltüntetett minősítés szerint.

A települések lélekszámát a néviráshoz használt betűfajta-
tával és a betűk nagyságával juttatjuk kifejezésre. A
falusi települések alatt a lélekszámot is feltüntetjük.
A közigazgatási központokat a névirás betűtípusával és
nagyságával emeljük ki. A városoknál és a tanácsal ren-
delkező községeknél a név alatti betűszóval feltüntetjük
a legmagasabb államigazgatási funkcióit is:

- fővárosi tanács	FT
- fővárosi kerületi tanács	FKT
- megyei tanács	MT
- megyei városi tanács	MVT
- városi tanács	VT
- járási hivatal	JH
- városkörnyéki központ	VKK
- nagyközségi tanács	NKT
- nagyközségi közös tanács	NKKT
- községi tanács	KT
- községi közös tanács	KKT

A települések rajzának tervezése

Az egyes települések tervezését a következő sorrendben célszerű elvégezni:

- először az alappontokat, a tájékoztató elemeket ábrázoljuk /templom, ipari létesítmények, emlékművek stb./;
- kirajzoljuk a fő átvonuló utakat, átmenő vasutakat, a fő utcákat, tereket és parkokat, ezzel együtt a település utcarendszerét, amelyek jól tükrözik a település szorkozeti felépítését;
- 1:25-50 000 méretarányokban az utcakereszteződések-nél levő saroképületeket rajzoljuk meg, majd az utcák által határolt területeken belül a beépített és beépítetlen területeket;
- kijelöljük a település külső szegélyvonalát, megtervezük a település növényzetrajzát és végül megírjuk a település névrajzát.

A települések ábrázolását általában a városok tervezésével kezdjük, azután vesszük fel a községeket, majd a szétszórt településeket és végül a tanyákat, valamint az egyedülálló házakat. Ha egy településen belül különféle jellegű építkezés fordul elő, akkor azokat - a település kategóriájától függetlenül - a jellegnek megfelelő-

en kell ábrázolni.

A települések tervezésénél a jelleget legjobban a beépítettség fejezi ki. Ennek alapján:

- zárt,
- laza,
- nyitott beépítettségről beszélhetünk.

/a beépítettség meghatározásánál a beépített és beépítetlen területek arányából kell kiindulni/.

Zárt beépítettségről akkor beszélünk, ha a városi település egy tömbjén belül az épületek egymástól mért távolsága a tervezendő méretarányban nem éri el a 0,2 mm-t. Ebben az esetben az épületeket nem külön-külön ábrázoljuk, hanem összefogjuk a tömb épületeinek homlokzatával.

Az épületkomplexumok közé ékelte 0,25 mm²-nél kisebb beépítetlen területeket /udvarok, világítóudvarok stb./ hozzácsatoljuk az épületekhez és 1:25-50 000 ma.-ban fekete színnel, 1:100 000 ma.-ban pedig narancssárga színnel ábrázoljuk. A 0,25 mm²-u nagyobb beépítetlen területeket kizárjuk a beépített területekről és üresen hagyjuk.

Laza beépítettségről akkor beszélünk, ha az 1:25 000 ma.-ban az egyes épületek között az átlagos távolság 0,2-0,7 mm, 1:50 000 ma.-ban 0,2-0,5 mm és 1:100 000 ma.-ban 0,2-0,4 mm.

A hátsó udvari beépítettséggel nem rendelkező épület-tömbök min. rajzszélessége /utcától-utcáig/:

- 1:25 000 ma.-ban 0,6 mm,
- 1:50 000 ma.-ban 0,5 mm,
- 1:100 000 ma.-ban 0,5 mm legyen.

A laza beépítettségénél az udvar minimális nagysága 0,25 mm².

Az olyan épületeket, amelyek között a távolság:

- 1:25 000 ma.-ban 0,7 mm-nél,

- 1:50 000 ma.-ban 0,5 mm-nél,
- 1:100 000 ma.-ban 0,4 mm-nél nagyobb, nem szabad bevenni a beépített terület tömbjébe.

Nyitott beépítettségéről akkor beszélünk, ha az egyes épületek közötti átlagos távolság:

- 1:25 000 ma.-ban 0,7 mm-nél több,
- 1:50 000 ma.-ban 0,5 mm-nél több,
- 1:100 000 ma.-ban 0,4 mm-nél több.

A nyitott beépítés elsősorban a városszéli települések, falvak és szórványtelepülések esetében fordul elő.

Városok és városi jellegű településeknél először a zárt beépítettségű részeket ábrázoljuk, majd következik a laza és végül a nyitott jellegű települések feltüntetése.

A történelmi városmagok és általában a településcentrumok kialakítására mindhárom méretarányban gondosan ügyeljünk.

A levezetett térképeken az épületeknek magasság szerinti megkülönböztetésére nincs lehetőség. Ennek ellenére a tervezés során, az ábrázolás folyamán kiolvasható különbségeket igyekezzünk felhasználni, azaz a magasság szerint megkülönböztetett épületeket sorrendi előnyben részesíteni.

Eszerint az épületeket az alábbi szempontok szerint értékelt sorrendben kell a tervezés folyamán figyelembe venni:

- a. rendeltetés /pl. Tcsh./,
- b. magasság /emelet/,
- c. nagyság /kiterjedés/,
- d. alak /különleges/,
- e. helyzet /elhelyezkedés/,
- f. egyéb.

Az említett szempontok alapján megajtendő válogatásnál az alábbiakat tartsuk szem előtt:

a. Rendeltetés:

Az 1:25 000 ma.-ban az alapanyagon szereplő összes középületet lehetőleg ábrázolni kell. Amennyiben két vagy több ilyen épület méretarányban történő ábrázolása a térkép olvashatóságának rovására menne, vagy olyan közel esnének egymáshoz, hogy alaprajz szerint külön-külön nem ábrázolhatók, úgy az alábbi fontossági sorrend figyelembevételével egy-egy középület elhagyható.

Tösh., gyár, üzem, Ph., kórház, Isk., Kult., Szó., Szinh.

Az olvashatóságot vagy értelmet zavaró zsufoltság esetén a rövidítések közül egy-egy elhagyható.

Kiemelni kívánt középület - ha környezetébe beleolvadna - megnövelhető. Ilyen esetekben, ha a jel nagyítását nem alkalmazzuk, lehetőleg a megírás feltűnő elhelyezésével igyekezzünk a célt elérni.

Az 1:50 - 100 000 ma.-ban a város centrumát képező középületeket ki kell emelni!

b. Magasság:

Az 1:25 000 ma.-ban az alapanyagon a 14. és 15.sz. jelekkel ábrázolt épületeket mindenkor előnyben kell részesíteni, még akkor is, ha azok alaprajzban kisebbek lennének. Ez esetben - a középületekhez hasonlóan - a jelet meg kell növelni és mindenkor alakjának és elhelyezkedésének megfelelően a helyén kell ábrázolni.

Az 1:50 - 100 000 ma.-ban a magassági szempontok nem vehetők figyelembe!

c. Nagyság:

Mindhárom méretarányban a környezetüktől elütő - alaprajzban ábrázolható - nagyságu épületeket, nagyság, elhelyezkedés és alakhűség szerint kell ábrázolni. Az alakhűséget a 0,2 mm vagy annál nagyobb ki-beugrások ábrázolásával kell figyelembe venni. Az ennél kisebb részleteket össze kell vonni, vagy el kell hagyni.

Ennek segítségével kell kiemelni az alaprajz szerint ábrázolható gyárakat, üzemeket, lakótelepeket, állami gazdaságokat, vagy egyéb - az épületek méreteinél fogva - kiemelkedő település részeket. Az ilyenek jellegének kifejezésére - ha szükséges - a méreten felüli ábrázolást is igénybe kell venni!

d. Alak:

Mindhárom méretarányban az épületek alakját tekintve a környezettől elütő épületeket, építményeket, stb. a tervezés folyamán ugyancsak figyelembe kell venni. Az ilyenek ábrázolásánál a megkülönböztetést szolgáló jelleget csekély mértékben ki lehet domborítani, ügyelve, hogy ez ne mehessen a tényleges állapot megváltozásához.

Különleges alakúnak kell tekinteni minden -, a négyzet, a téglalap, és "L" alaktól eltérő - épületet. /pl. "U" "T" "Y" stb. alaku épületek/.

e. Elhelyezkedés:

Mindhárom méretarányban a helyzet /elhelyezkedés/ szempontjából különleges és ezért ábrázolási szempontból is előnybe helyezendő az az épület /épületek/, ha jellemző vagy az általánostól eltérő helyen épültek.

Ilyenek az egyedül álló, utcasarkon vagy kereszteződésben épült, utca vonalára merőlegesen épültek között az azzal párhuzamosan épültek stb. Az ilyenek hely és alakú ábrázolásával lehet a megfelelő és élethű ábrázolást elősegíteni.

f. Egyéb:

Mindhárom méretarányban az említett csoportokba nem helyezhető épületeket - a méretaránynak megfelelő jellel - úgy kell elhelyezni, hogy azok az utca beépíttségének képét szemléletesen tükrözzék /sűrűség, rendezett ill. rendezetlen elhelyezkedés stb./.

A beépítettség kifejezését az alapanyagon szereplő

házak ritkítása és jellegzetesen elhelyezett néhány jel útján érhetjük el.

A településen belül lévő ipari létesítmények, kiemelkedő épületek /tornyok, templomok, emlékművek stb./ és más jól tájékoztató elemek közül, ha méretük megengedi alaprajzban a fontosabbakat tüntetjük fel, amennyiben alaprajzban nem ábrázolhatók egyezményes jelükkel, vagy mint egyszerű épületek formájában ábrázolhatjuk.

A településeken átvezető fő átmenő utakat és főutcákat 1:25 000 ma.-ban alaprajzi szélességben ábrázoljuk. Ha a fő átvonuló utak és főutak szélessége nem tér el a többi szomszédos utca méretétől, akkor azok 0,1 mm-el való ki szélesítése mindhárom méretarányban megengedhető.

A térképterven a településen átvonuló műutakat piros színnel jelöljük.

Az utcahálózatot 0,1 mm-es vonallal kell kirajzolni. A főutak /átvonuló utak/ ábrázolásánál a vonalak közötti térköz 1:25-50 000 ma.-ú térképeken min. 0,8 mm az 1:100 000 ma.-u térképeken 0,6 mm legyen. Egyéb utcáknál a vonalak közötti térköz az 1:25-50 000 ma.-ban 0,5 mm, az 1:100 000 ma.-ban 0,3 mm.

Az 1:50-100 000 ma.-ban az utcarendszert úgy generalizáljuk, hogy a rövid és keskeny, lényeges forgalmi funkciót be nem töltő utcákat elhagyjuk.

Egyben vigyázunk arra, hogy a terv hűen tükrözze a település utcahálózatának jellegzetességét.

A zsákutcák végét 0,1 mm-es vonallal kell lezárni. A járművel nem járható utcákat és utszakaszokat a 109.sz. jellel fejezzük ki. Azokat az utcákat, amelyeken vasutvonal halad, igyekezzünk olyan szélesre kirajzolni, hogy a vasutvonal jelén kívül az utca is felismerhető legyen.

Beépített tömbökön belül a növényzetnemeket /szőlő, gyümölcs, stb./ csak akkor kell külön ábrázolni, ha a területük a térképen az 1,5x2,0 mm-t meghaladja. A ritka

lafodettséget az egyedülálló fa 221.sz. jelének a területre jellemző elhelyezésével ábrázoljuk.

A településen belüli tereket és parkokat 1:25000 ma.-ban mind ábrázolni kell, 1:50-100 000 ma.-ban pedig törekedni kell a fontosabb parkok és terek kiemelésére.

Az olyan városrészekben, ahol utcák által határolt tömbök területén a házak szabadon, levegősen helyezkednek el /pl. új lakótelepek/, a házakat fekvésüknek, alakjuknak és nagyságuknak megfelelően kirajzoljuk, a házak között lévő utakat - a levezetett méretarányoknak megfelelően generalizálva - feltüntetjük.

Nagyobb lakótelepek nevét, ha elegendő hely áll rendelkezésre, illetve ha más fontos terepelemet nem takarunk el vele, meg kell írni.

A kortos, családházak és nyaraló jellegű települések ábrázolásánál a fás-bokros területeken, a ritkán elhelyezkedő házakat az épületek egyezményes jelével jelöljük. A sűrű építkezésű, nyaraló jellegű településeknél egyes házakat elhagyhatunk a beépítettségnek megfelelően.

A rendszertelen beépítettségű, falusias jellegű településeket /halmazfalukat/ az egyedülálló épület egyezményes jelével ábrázoljuk és ha az épületek sűrűn helyezkednek el, a kisebbeket generalizáljuk.

A tanyatípusú településeket jellegüknek megfelelően ábrázoljuk és még nagy sűrűség esetén sem szabad tömbösíteni a tanyákat. Törekedjünk a tanyák viszonylagos sűrűségének helyes kifejezésére. A legrészletesebben az ilyen szóróványtelepülés központját /magját/ ábrázoljuk, melyek legtöbbször utak mentén vagy utkeresztelődésben helyezkednek el.

Az 1:25 000 ma.-ban a 2×2 mm-nél $/4 \text{ mm}^2/$ kisebb tanyákat a tanya minimális méretű jelével ábrázoljuk és az épület jelét valóságos fekvésének, helyzetének megfelelő sarokba helyezzük. A minimális méretű tanya közepére ház jele nem rajzolható. A tanya ábrázolásakor először a ház

jelét rajzoljuk meg, azután pedig a hozzátartozó határoló vonalakat, a tanya helyzeti fokvósának megfelelően. A fenti méretnél nagyobb tanyákat alaprajz szerint ábrázoljuk. A tanyák jelentéktelen melléképületeit elhagyjuk.

A nem lakott tanyákat, amelyeket az alapanyagon pontsor határol, s melyekhez már ut sem vezet, nem ábrázoljuk, helyette a területén lévő növényzet jelét tüntetjük fel.

A tanyákhoz tartozó 6 mm^2 -nél kisebb művelési ágakat /gyümölcsös, erdő stb./, összevonjuk a tanya jelével. Ez esetben az adott terület nem kap a növényzetnek megfelelő felülnyomást, hanem csak jelkulcsi jelét rajzoljuk meg.

Az 1:50-100 000 ma.-ban tanyákat és hasonló szórvány településeket jellegüknek megfelelően kiválogatva és ritkítva kell ábrázolni, oly módon, hogy elsősorban azokat vesszük fel, amelyek utak, utkeresztezések mentén, folyók partján, átkelőhelyeknél helyezkednek el.

Ha a szórványtelepülés magja vagy tanyabokor házai szorosan épültek egymáshoz az ut mentén és elérik az adott méretarányban a tömbösítés határértékét, akkor a házakat összevonhatjuk, az utat pedig utcának ábrázoljuk.

Az egyedülálló tanyák névmegírását a következő sűrűséggel igyekezzünk elhelyezni:

- 1:25 000 ma.-ban 3 db/dm^2 ,
- 1:50 000 ma.-ban 2 db/dm^2 ,
- 1:100 000 ma.-ban 1 db/dm^2

megírás kerüljön a térképre és ezen belül elsősorban az állami gazdaságok és Tsz. üzemek nevét írjuk meg.

Az egyedülálló épületek legkisebb jelével ábrázoljuk a szőlős, gyümölcsös területen található rendszertelen telepítésű időszakos építményeket /kunyhó, prэшáz, nyárlak, telelő stb./. Csoportos jelenlétük esetén törekedjünk arra, hogy megfelelő ritkítás után a terepen való jellegzetes elhelyezkedésüket adjuk vissza.

A települések ábrázolását gondosan egyeztessük a vízrajz és a domborzat ábrázolásával.

A településen belül a vízrajz és domborzat jellegzetes elemeit, még esetleges eltolás vagy nagyobb arányú változás alkalmazásával is ábrázolni kell. Törekedjünk a hidrográfiai objektumok /hid, áteresz, gát, zsilip/ pontos ábrázolására.

A városi és falusi településekben a domborzatot a kétvonalas utak, vasutak területe, vizek, bevágások, töltések kivételével, mindenütt ábrázolni kell.

Épületek és építmények

12-15. A jelkulcsban - a térkép méretarányában ki nem fejezhető - lakó-és nem lakóépületek ábrázolására 3 különböző egyezményes jel található. A legkisebb méretű jelet a városi-, falusi jellegű és villaszerű települések tömbjében, valamint a rendszertelen építkezésű falusi településekben, a közepes méretű jelet településen kívül, vagy településen belül, ha az épület magassága jelentős, a nagyméretű jelet településtől távol eső egyedülálló épület ábrázolására használjuk.

Azokat az épületeket, amelyeknek hossza a térképen mérve eléri vagy meghaladja az 1,5 mm-t alaprajz szerint kell ábrázolni. Az alaprajzban ábrázolt épületek minimális szélességi mérete 0,4 mm.

16. A középületek ábrázolására a korábbi fejezet utal, de megemlítendő, hogy 1:25 000 ma.-ban minden középületet ábrázolunk, 1:50-100 000 ma.-ban pedig a jelentősebbeket emeljük ki. Ügyeljünk arra, hogy a középületek ábrázolása elősegítse a településcentrumok kiemelését. Ezeket az épületeket településen kívül mindig, településen belül lehetőleg írjuk meg.

17. Az alaprajzban ábrázolható történelmi nevezetessé-
gű romokat mindhárom méretarányban ábrázolni kell.
A nevezetesebb történelmi romok /vár, kastély,
templom stb./ nevét, ha az alapanyagon szerepel,
mindig meg kell írni, ha nem, akkor "R" rövidítést
kell alkalmazni.
- 18-19. Toronyszerű kiemelkedő építményeknek kell tekinteni
a következőket: figyelő-, kilátó-, hűtő-, termény-
szárító-, tárolótartályok és egyéb ipari tartályok.
Az ilyen építményeket az 1:25 000 ma.-ban mindig,
1:50-100 000 ma.-ban csak akkor kell ábrázolni, ha
magasságuk és elhelyezkedésük miatt /pl. dombon/
jellegzetesek.
20. A templomokat általában mindhárom méretarányban áb-
rázolni kell a jel "a" változatával a háromszögelt
templomokat, és "b" változatával az összes többi
templomot.
Ha két vagy több templom olyan közel esik egy-
máshoz, hogy csonkitott ábrázolásuk az olvashatóság
rovására menne, vagy fontos részletet takarna, úgy
a jelentéktelenebbeket /pl. a nem háromszögelt/
el lehet hagyni.
Keretszegélyen fekvő templomokat "kitöréssel"
mindkét szelvényen ábrázolni kell.
21. Kápolnákat csak akkor ábrázoljuk, ha alapterülete
a valóságban 12 m^2 -t meghaladja, az ennél kisebb
kápolnákat a 26.sz. jellel ábrázoljuk mind a három
méretarányban.
22. Ezt a jelet alkalmazzuk a mecsetek és minaretek
ábrázolására. Nevét az 1:25 000 ma.-ú térképen, ha
a megírás jelentős terepelemeket nem takar, meg
lehet írni /pl. Gül Baba türbéje/. 1:50-100 000 ma.-
ban településen belül, megírás nélkül ábrázoljuk.

23-24. 1:25 000 ma.-ban a temető jelét alaprajz szerint vagy egyezményes jelével az alapanyagnak megfelelően kell ábrázolni. Településen belül a 2 mm^2 -nél kisebb temető elhagyható.

Az 1:50-100 000 ma.-ban szintén a 2 mm^2 -nél kisebb területű - temetőket elhagyhatjuk.

A méretarányban nem ábrázolható temető jele valószínűségi helyzetének megfelelően elfordítható.

25-27. 1:25 000 ma.-ban a jeleket településen belül és kívül az alapanyag szerint ábrázoljuk. Ha azonban az ábrázolás fontosabb jelet takarna, akkor településen belül elhagyhatók.

Az "/1" változatú jellel a jól tájékoztató, nagy jelentőségű emlékműveket, tömegsírokat, lazarang-lábakat, a 12 m^2 -nél kisebb alapterületű kápolnákat, a temetőkön kívül fekvő jelentősebb kriptákat, mauzóleumokat ábrázoljuk. A jel "/2" változatával a településben jól tájékoztató és a településen kívüli kereszteket, kőoszlopokat, egyedülálló sírokat, 1 m-nél magasabb oszlopokat ábrázoljuk.

1:50 000 ma.-ban településen belül csak akkor ábrázoljuk, ha feltűnő helyen helyezkednek el /tér, park, domb stb./ illetve kelő hely áll az ábrázolásra, vagy az alapanyagon rövidítéssel vagy névvel /pl. Málvária/ szerepel. Településen kívül, - ha fontosabb jelet nem takar - illetve nem okoz jelzavarodást, akkor ábrázoljuk. A rövidítéseket elhagyhatjuk.

1:100 000 ma.-ban településen belül csak azokat ábrázoljuk, amelyek nagyobb területen mint kiemelkedő szobrok zsúfoltságot nem okoznak.

Településen kívül csak a névvel ellátott, történelmi jelentőségű emlékműveket, szobrokat kell ábrázolni.

28-29. Nem ábrázoljuk.

30. Az alapanyag kicsinyítése után rendelkezésre álló helyen annyi siló jelet helyezünk el, amennyi a területen elfér.

Két, vagy többsoros rendszerint gabonasilókat a rendelkezésre álló hely max. $1/3$ -al történő megnövelésével is ábrázolni kell.

Az alapanyagon gödörrel vagy halom jelével ábrázolt silókat egy méretarányban sem tüntetjük fel. $1:50-100\ 000$ ma.-ban az épített, toronyszerű tároló silókat az $1:25\ 000$ ma. jelével kell megrajzolni és "Si" megírással jelölni, s magasságukat megadni.

31. Ezt a jelet főként $1:25\ 000$ ma.-ban alkalmazzuk.

32. Nem ábrázoljuk.

33. A jelet csak ott vesszük fel, ahol a térképi tartalmat nem teszi zsúfolttá.

34. A jelet főként az $1:25\ 000$ ma.-ban és településen kívül ábrázoljuk.

$1:50-100\ 000$ ma.-ban kivételesen tüntetjük fel a nagy kiterjedésű, sorosan egymás mellé települt pincesorokat az $1:25\ 000$ ma. jelével.

Több jelből álló pincesorokat annyi jel alkalmazásával kell kifejezni, amennyi a rendelkezésre álló helyet kitölti, "jelesonkithat" ne alkalmazzunk.

35-36. Meteorológiai állomást és erdészlakot csak településen kívül kell mindhárom méretarányban ábrázolni.

Az $1:50-100\ 000$ ma.-ban a megírás elhagyható.

37. Nem ábrázoljuk.

Ipartelepek és közművek

38-39. Gyárkéményeket településen belül és kívül ábrázolni kell. Amennyiben két vagy több kémény olyan közel esne egymáshoz, hogy kirajzolása nem lehetséges, akkor a jel csonkitható. Háromszögelt kéményt

teljesen, a többit csonkítva kell ábrázolni.

Az 50 m-nél magasabb kémények magasságát az 1:25-50 000 ma. térképeken - az alapanyag adatai szerint - méteres pontossággal kell megírni.

1:50-100 000 ma.-ban a jelcsonkítás helyett a generalizálást kell előnybe részesíteni.

A kémények magasságát megírjuk, az abszolút magasságot dm, a relatív magasságot méter pontossággal. 1:50-100 000 ma.-ban magasságot csak településen kívül írunk meg.

Az épületen levő gyárkéményeket az épület jellel kombinálva a helyükön kell ábrázolni.

40. Az ipari, bányászati és energetikai üzemek építményeit nagyságuktól függően alaprajzban vagy egyezményes jellel fejezzük ki.

A városi jellegű települések belsőjében azokat az üzemeket, gyárakat, amelyek építési módjuk megjelölése szerint környezetüktől nem utnak el, tömbösítjük vagy szinfelülettől látjuk el és elhatároljuk /0,1 mm-os vonallal/.

Azokat a gyárakat, amelyek jellegüknél fogva kiemelkednek, nem tömbösíthetjük.

A méretarányban ki nem fejezhető kis üzemeknél alkalmazzuk az egyezményes jelet, amely nem fordítható el.

- 41-44. E jelek a működő és nem működő aknát, tárnát fejezik ki. Ha az aknák, tárnák oly közel esnek egymáshoz, hogy a jel 1/3-os csökkentése esetén sem férnek el egymás mellett, akkor hagyjuk a kisebb mélységűeket.

Az aknák adatait 1:25 000 ma.-ban megírjuk, 1:50-100 000 ma.-ban nem. Az akna szélességét 0,5 méter, mélységét 1,0 méter pontossággal tört

alakban tüntetjük fel, ahol a szélesség a tört számlálójába, a mélység a nevezőbe kerül.

Az aknák nevét-ha az alapanyag tartalmazza-, feltüntetjük.

A kitermelés anyagát jelző megírást a jel mellett helyezzük el.

A légaknákat adatok nélkül "Lég" megírással ábrázoljuk.

A torony jelével kiegészített aknákat az alapanyag szerint kell ábrázolni. Ha több van belőlük, akkor elhagyjuk a kisebb magasságú tornyokat.

1:50-100 000 ma.-ban a nem működő aknák közül csak a 100 m-nél hosszabbakat kell ábrázolni.

45. Nem ábrázoljuk.

46. Meddőhányókat mindhárom méretarányban, nagyságuknak megfelelően, alaprajzban, fésűsfogazással vagy ha méretarányban ki nem fejezhető, akkor egyezményes jellel ábrázoljuk.

A méretarányban ábrázolt meddőhányók magassági adatait 1:25 000 ma.-ban mindig; 1:50 000 ma.-ban 5,0 méteres kezdőmagasságtól, 1:100 000 ma.-ban 10,0 méteres magasságtól kell megírni méteres pontossággal az alapanyag szerint.

47. Nem ábrázoljuk.

48. Ezzel a jellel fejezzük ki a szivattyuberendezés segítségével működő olaj-/gáz/ kutakat, amelyeket a megfelelő rövidítéssel meg kell írni.

A kutak környékén csak a fontosabb villanyvezetéseket ábrázoljuk, az egyes kutakhoz leágazó szakaszokat elhagyjuk.

Az egyedülálló /1 km²-ként levő/ olajkutakat lehetőleg mind, a csoportosan előfordulókat a szükség szerint generalizálva kell ábrázolni.

A generalizálást úgy kell végrehajtani, hogy a kutak elhelyezkedése és sűrűsége egyaránt kifejezésre jusson.

1:50-100 000 m.a.-ban az előbbi szempont alapján kell az olajkutak közötti válogatást elvégezni.

A nagykiterjedésű olajmezőket mindhárom méretarányban megírjuk /pl. "Algyői olajmező"/.

49. A 3 téglalapból álló egyezményes jellel ábrázoljuk a tőzegkitermelő helyet - mindhárom méretarányban csak azokat-, amelyben legalább 1 db jelcsoport elhelyezhető.

Nagyobb területeknél e jelet sakktáblaszerűen helyezzük el és pontsorral lehatároljuk.

A tőzegkitermelő hely területe színfelülnyomást nem kap.

50. Kőbányákat és külszíni fejtéseket fejezzük ki e jellel mindhárom méretarányban.
Kisebb fejtéseket csak akkor ábrázolunk, ha a szintvonalak összhangjának áttekinthetősége miatt az feltétlen szükséges.

A rézsüket és a később megemlíthető gátakat, töltéseket fogazással fejezzük ki. A fogazás egyforma vonallal történik: a vonal hosszúsága 0,6 mm, vastagsága 0,1 mm, osztásköze 1,0 mm.

Ha a rézsű alapja az adott méretarányban a 0,6 mm-t meghaladja, akkor a fogak vonalhosszúsága - az egyéb rajzi méretek változatlansága mellett - feleljen meg a rézsű tényleges méretének.

A relatív adatokat /külszíni bánya, fejtés, bevágás, gödör, halom, töltés, tereplépcső, szakadék stb./

- 0-1 m-ig nem ábrázoljuk,
- 1-2 m-ig ábrázoljuk de nem írjuk meg,
- 2-5 m-ig 0,5 m pontossággal írjuk meg, de a

kerék értéket tizedesjegy nélkül /tehát 4 és nem 4,0/ adjuk meg,

- 5 m felett méteres pontossággal írjuk meg.

Az 1:100 000 ma.-ú térképen csak 3 m-nél nagyobb töltéseket és bevágásokat ábrázoljuk, adatát méteres pontossággal adjuk meg.

A külszíni bányafejtés jelével ábrázolunk minden olyan mesterséges eredetű gödröt, felhagyott fejtést, feltúrt helyet, amelynek részüje még nem vált lankássá.

A méretarányban alaprajz szerint nem ábrázolható gödröket a 268.sz. jellel rajzoljuk ki. Sorozatos előfordulások esetén annyi jolet ábrázolunk, amennyi a gödrök helyét rajzban lefedi.

A köbányák és egyéb külszíni fejtések ábrázolásánál a jel mellett, az alapanyag alapján meg kell írni a kitermelt anyagfajtát is /pl. homok, kő stb./.

51. Nem ábrázoljuk.

52. 1:25 000 ma.-ban településen kívül minden szőlom-
tort ábrázolni kell.

1:50-100 000 ma.-ban csak azokat kell ábrázolni, amelyek adataik alapján megállapítva környezetük-
ből jelentősen kiemelkednek.

Relatív magasságukat méteres pontossággal kell megírni.

53. Mindhárom méretarányban ábrázolni kell, még akkor is, ha már nem üzemel, de külsejében megőrizte a szőlomalom jellegét. Nevét - ha van - településen kívül meg lehet írni /pl. Malom-csr./

54-55. Ezzel a jellel ábrázoljuk mindhárom méretarányban az üzemben levő, valamint a műemlékjellegű vízi-
malmokat, és vizierővel hajtott fűrészüzemeket.

Településen belül 1:50-100 000 ma.-ban csak akkor ábrázoljuk, ha elegendő hely van a jel kirajzolására, és a környezetből kiemelkedve jól tájékoztat.

56. Mészégető kemencéket csak 1:25 000 ma.-ú térképeken ábrázolunk abban az esetben, ha azok környezetükből kitűnve jól tájékoztatnak. Csoportosan előfordulókat összevontan kell ábrázolni úgy, hogy a valóságos helyzetet tükrözzék.

57. A méretarányban kifejezhető üzemanyag-tartályokat alaprajz szerint ábrázoljuk, az ennél kisebbeket egy-egy, a jolkulcsban megadott egyezményes jellel fejezzük ki.

Ha több kisebb - alaprajzban ki nem fejezhető - tartály a jolkulcsi jelnél nagyobb területen fekszik, úgy annyi jelet rajzolunk, amely az adott területet letakarja. Amennyiben a - rendszerint sorokban épített - tartályok a jelek kisobbitásával alaprajzban kirajzolható, úgy a jelek max. 1/3-os osökkentése megengedett.

A ritkán előforduló, nem kör keresztmetszetű üzemanyag-tartályokat alaprajzban ábrázoljuk és ebben helyezzük el 1:25 000 ma.-ban az 1,6 mm, 1:50-100 000 ma.-ban 1,2 mm átmérőjű jelet.

A földalatti gáztartályokat nem ábrázoljuk.

Az üzemanyag-tartály jele színelülnyomást nem kaphat.

Megírjuk a tárolt anyag fajtáját is a megfelelő rövidítéssel /pl.G.-gáz/.

59. A fa, fém vagy betonoszlopokra /egyszerű tartószerkezetekre/ épített villanyvezetőket ezzel a jellel ábrázoljuk.

Az oszlopok jelét sematikusán helyezzük el.

A rövidebb, egyes tanyákhoz és egyedülálló épületelhez vezető jelentéktelen leágazásokat nem kell

ábrázolni.

A vasutak, autópályák és műutak kisajátított sávjában lévő villanyvezetőket nem ábrázoljuk.

A terepről az uthoz csatlakozó vezetékeket az ut mentén - irányának megfelelően - 1 cm hosszban kirajzoljuk. A vezeték jelét az utak és vizek jelen megszakítás nélkül rajzoljuk át, a településeknél megszakítjuk.

1:25 000 m.a.-ban a térképtervre az összes villanyvezetőket fel kell venni, 1:50-100 000 m.a.-ban pedig az összes távvezetőket, a helyi vezetékek közül csak a tájékoztató jellegűeket.

60. Ezzel a jellel ábrázoljuk mindhárom méretarányban a fém tartószerkezetre szerelt nagyfeszültségű villanyvezetőket.

A vezeték mellett a 20 kV felett meg kell írni - az alapanyag alapján - a feszültség értékét.

Ha a villanyvezetékek egyes kiemelkedő magasságú tartószerkezetei háromszögeltek és magasságuk van, akkor a vezeték tartószerkezetének megírjuk az abszolút magasságát 0,1 m pontossággal és a relatív magasságát 1 m pontossággal.

A tartóoszlopokat sűrűbb elhelyezkedés esetén, valamint az 1:50-100 000 m.a.-ú térképeken a jelkellent méreteknél megfelelően tüntetjük fel.

A töréspontokon lévő tartószerkezeteket minden esetben ábrázoljuk és magasságukat a térképen 6-8 cm-ként megírjuk, ha az alapanyagon szerepel.

61. Az alaprajz szerint nem ábrázolható transzformátorházakat, valamint az 1:25 000 m.a.-ú térképen a tartószerkezetre szerelt transzformáló berendezéseket ábrázoljuk ezzel a jellel.

Nagyobb épületben elhelyezett transzformátortelepeket alaprajzban ábrázoljuk és rövidítéssel látjuk el.

A szabadban épített nagyobb létesítményeket 1:25-50 000 m.a.-ban kerítéssel körülvéve, benne a jelet elhelyezve és rövidítéssel kiegészítve tüntetjük fel.

A nyíl szükség szerint elforgatható.

62-65. Településen kívül - mindhárom méretarányban - fel kell venni a föld felett és föld alatt huzódó olaj- és gázvezetéseket. Az 1:100 000 méretarányú térképeken a jelentéktelen leágazó szakaszokat nem ábrázoljuk. Olaj- és gázkitermelő helyeken az egyes kutakhoz leágazó /gyűjtő/ vezetéseket egyik méretarányban sem kell feltüntetni.

A vezetéseket általában nyomvonalukon kell ábrázolni, kivételt képez a magasabb rendű síkrajzi vonal - ut, vasút stb. - mellett huzódó vezeték, amit a rajzi eltolás szabályai szerint kell ábrázolni.

A vezetéken szállított anyagot a jellel párhuzamosan meg kell írni. Ha a vezetékben váltakozva pl. gázt és olajat szállítanak, vagy a két vezeték közel egymás mellett - közös árokban - halad, a földalatti olajvezeték jelét alkalmazzuk, úgy hogy csak minden második közt feketítjük be.

Ha a vezetékek neve van, azt mindhárom méretarányban meg kell írni a be- és kivezetésnél és ezen belül kb. 15 cm-enként.

A nyomásfokozó és átemelő állomásokat az épület jelével jelöljük és melléjük - megfelelő - magyarázó megírást alkalmazunk /pl. átemelő állomás/.

Vasút és uthálózat

Az 1:25 000 /1:50 000/ és 1:100 000 méretarányú térképeken - rendeltetésük és a méretarány adta lehetőségek figyelembe vételével - a vasút - és uthálózat

következő létesítményeit tüntetjük fel:

a. Vasutakat

Egy és több vágányu /normál, széles, keskeny nyomközű, villamosított és nem villamosított/vasutakat, függővasutakat /drótkötélpálya/, földalatti vasutak földfeletti szakaszait;

a vasut és a földalatti vasut állomásait, a vasuti megállókat, kitérőket, rakodókat, őrházakat;

a pályaudvarokat, azok vágányhálózatát, fűtőházakat, fordítókorongokat, holtvágányokat, ipari vágányokat, szemaforokat és fényjelzőket;

b. Utakat

Autópályákat, autóutakat, korszerű műutakat, műutakat, javított talajutakat, épülő utakat;

Mezőgazdasági utakat

- gyűjtőutak /6-8 m széles stabilizált ut, két irányú forgalommal/ vizválasztótól vízgyűjtőig;
- dűlőutak /4-5 m széles gyűjtőutak közötti földutak/
- időszakos utak /két-két tábla kapcsolása a dűlőúthoz/

Talajutakat, mezei vagy erdei utakat, gyalogutakat.

c. Átkelőhelyeket

Alagutakat, hidakat, viaduktokat, átereszeket, alul- illetve felüljárókat, kompokat;

d. Töltéseket, bevágásokat, letérőket, utmenti kerítéseket.

A vasut és az uthálózat ábrázolásának főbb követelményei:

- a vasutak és utak helyének pontos ábrázolása;

- a vasut és az ut osztályozásának és állagának helyes megadása;
- a vasut- és az utkeresztezések, hidak, átkelőhelyek helyes ábrázolása;
- mindazon építmények részletes ábrázolása, amelyek jellemzik a vasut- és uthálózatot, a járhatóságot és a tájékozódást szolgálják;
- a vasut- és az uthálózattal, valamint a létesítményeikkel kapcsolatos adatok helyes feltüntetése.

Vasutak

A vasutak térképi ábrázolás szerinti csoportosítása:

- a nyomköz szélessége szerint: normál /1435 mm/,
- széles 1435 mm-nél szélesebb, valamint keskeny /1435 mm-nél keskenyebb/nyomközű vasutak;
- a vágányok, illetve a sinek száma szerint: egy-, két-, három- vagy több vágányú;
- a vontatás fajtája szerint: villamosított és egyéb vasutak;
- állapota szerint: működő és használaton kívüli vasutak;
- speciális vasutak: közuti villamosvasut, helyi-érdekű vasut, függővasut /drótkötélpálya/, földalatti vasut.

Normál és széles nyomközű vasutakat a hálózat sűrűségétől függetlenül ábrázolni kell.

1:25 000 ma.-ú térképen, ha elfér, ábrázolni kell az összes keskenynyomközű vasutat és villamosvonalat.

1:50-100 000 ma.-ú térképeken csak azokat a keskenynyomközű vasutakat kell ábrázolni, amelyek menetrend szerinti forgalmat bonyolítanak le.

A kizárólag ipari és mezőgazdasági rendeltetésű keskenynyomközű vasutakat /ipari- és mezőgazdasági központokban/ - különösen sűrű hálózat esetén - generalizálva ábrázoljuk.

1:50-100 000 m.a.-ú térképeken a közuti villamosvonalakat csak akkor ábrázoljuk, ha azok a település szélén, vagy a településen kívül húzódnak és felvételük a térkép olvashatóságát nem zavarja.

A vasutvonalak tervezését a fontosabbtól a kevésbé fontos felé haladva végezzük el.

A vasút jelének kirajzolását előzze meg a vasút jelét megszakító jelek kirajzolása.

A vasutak tervezésénél ügyelni kell arra, hogy a jel tengelye pontosan azon a helyen legyen, mint az alapanyagon. Eltérés csak azon esetben engedhető meg, amikor a vasút olyan terepelem mellett húzódik, amelynek helyzetét feltétlenül meg kell őrizni /folyó partvonal/. Ebben az esetben a vasút jelét kell eltolni.

Ha különböző rendű vasutvonalak kerülnek egymás mellé és ábrázolásuk eltolás nélkül nem oldható meg, ezesetben a magasabb rendű vasutat a helyén, az alacsonyabb rendűt eltoltan kell ábrázolni.

Ha azonos rendű vasutvonalak futnak egymáshoz olyan közel, hogy helyes ábrázolásuk gondot okoz, akkor ezen a szakaszon csak egy vágányt rajzolunk ki, de a többvágányú vasút jelét alkalmazzuk.

Ha két vasútvonal a térkép méretarányában 1,3 mm-nél közelebb külön-külön töltésen halad akkor, a fogazást, csak a külső oldalakon kell megrajzolni.

Ha a vasút mellett műút halad, akkor elsősorban a vasutat ábrázoljuk a helyén és szükség esetén a műutat toljuk el. A pontosabb helyzeti ábrázolás miatt megengedhető, hogy a vasút jele érintkezzék a műút

szegélyvonalával és a mellette haladó műutba beleérjenek a vasuti jel elemeit képező keresztirányú vonalkák. Ebben az esetben arra kell törekedni, hogy a vonalkák vége a műut tengelyénél érjen véget.

Ha a vasut és a műut között csatorna húzódik, a vasut, majd a csatorna tartja meg eredeti helyét és a műut jelét toljuk el. Ha a fenti elv betartása aránytalanul nagy eltolódást jelentene, megengedhető a 10 m-nél szélesebb csatorna 0,1 mm-es határvonalának elhagyása és a vasut és a műut jele közötti hézag színezése /színfelülnyomás/.

Ha a vasut villamosított, a tengelyirányban ábrázolt kis merőleges vonalszakasz a műut szegélyvonalától 0,2 mm távolságra legyen.

A vasutvonal kanyarait, hajlatait stb., a valószínűségnek megfelelően a helyükön ábrázoljuk. A hajlatot minden körülmények között ki kell fejezni, összevonásuk nem lehetséges!

Településen áthaladó vasutvonalakat a helyükön ábrázoljuk, azokat a térképi elemeket pedig, amelyek az ábrázolást akadályozzák, eltoljuk vagy méretüket max. 1/3-al csökkentjük.

A településen áthaladó vasutvonalakat nem szabad megszakítani.

- 66-68. Az egy- vagy többvágányú, normál, villamosított vagy egyéb vasutat jelöljük ezekkel a jelekkel.
- Széles nyomközű vasutakat megkülönböztetésül - fekete színű "szélesnyomközű" - magyarázó megírással - látjuk el. Keretben meg kell írni az ábrázolt vasutvonalak csatlakozó szelvényeken lévő irányt jelölő állomásának nevét. A vasutak irányát a legközelebbi vasuti csomópont vagy végállomás tulajdonnévvel írjuk meg. Az irány mellett, a keretvonalától az irányt jelölő állomásig mért távolságot is meg kell írni.

A helyi érdekű villamosvasutakat is a villamosított vasut jelével rajzoljuk ki és fekete színű "HÉV" megírással látjuk el.

Az állomás egyezményes jelét akkor alkalmazzuk, ha az állomás /pályaudvar/ főépülete, egyéb épülete és építményei alaprajz szerint nem ábrázolhatók.

Az állomás jelében a kitöltött téglányt ott helyezzük el, ahol az állomás főépülete van.

Ha az állomás /pályaudvar/ területe és a hozzátartozó építmény alaprajzi mérete nagyobb, mint az egyezményes jel, vagy az állomásépület a vasutvonal-tól távolabb helyezkedik el, akkor az állomásépületet és a többi építményt az épületek egyezményes jelével, méretüknek és formájuknak megfelelően ábrázoljuk. A távolabb fekvő állomásépületnél a "Vá!" magyarázó megírást alkalmazzuk.

A pályaudvarokat előírással rövidítéssel írjuk meg; a vasutállomások és megállóhelyek rövidített megírását településen belül, vagy közvetlen a település mellett, -ha a nevük megegyezik a település nevével, nem alkalmazzuk.

69-71. 1:25-50 000 ma.-ban a térképen a töltéseket és bevágásokat akkor ábrázoljuk, ha a relatív magassága illetve mélysége 1 m vagy ennél nagyobb és térképi hosszuk legalább 3 mm az adott méretarányban.

1:100 000 ma.-ban csak a 3 m vagy annál magasabb /vagy mélyebb/ töltéseket és bevágásokat ábrázoljuk, ha a térképi hosszuk 3 mm.

A töltések és bevágások relatív magasságát ill. mélységét, a támfalakat 2-5 m-ig 0,5 m pontossággal írjuk meg, de a kerek értéket tizedesjel nélkül /pl. 2 és nem 2,0/, 5 m felett méteres pontossággal írjuk meg.

Az 1 méter vagy annál magasabb tám és védőfalakat mindhárom méretarányban ábrázoljuk, ha azok térképi hossza min. 3 mm.

72. Az alapanyagon szereplő alagutakat mindhárom méretarányban ábrázolni kell és adatait meg kell írni a következőképpen: az alagut magassága /dm/ és szélessége /méter/ a számlálóban szerepel, a nevezőben a hossza /méter/.

Pl.: Agt. 7,8-12
350

73. A vasuti rakodó jelét a vasutvonal rajzához illesztjük, a jel legkisebb mérete 1x0,7 mm.

Az ennél nagyobbakat mérethelyesen ábrázoljuk.

74. Az egyszintű vasuti átjárókat az alapanyag szerint kell feltüntetni.

- 75-76. A vasuti alul- és felüljárókat minden méretarányban ábrázoljuk.

A különböző szintű kereszteződés esetén a mélyebben haladó sikrajzi elem jelét egészen a hídig csatlakoztatjuk, a felülhaladó elemet a hid jele előtt rajztérközre megszakítjuk.

Ha a vasuti és közuti hid oly közel halad egymáshoz, hogy azok jelkulcsi kirajzolása nem lehetséges, akkor a vasuti hidat - max. 1/3-al csökkentve - jelkulosszerűen kell kirajzolni. A közuti hid jelének felét podig hozzá kell illeszteni, ha szükséges ugyancsak keskenyítve.

77. A szemaforok és fényjelzők közül az állomáson kívüli tájékoztató jellogókat tüntetjük fel és csak az 1:25 000 ma.-u térképen.

79. A vasutállomások, pályaudvarok területén a vágányokat jellegzetesen tüntetjük fel. A rajzi méretek betartásával annyit ábrázolunk, amennyi a vágány-

hálózat által elfoglalt területet rajzban lefedi,
de az átmenővágányt vastagnak rajzoljuk.

A vasutállomások és pályaudvarok tervezését az
alábbiak szerint végezzük el:

- a vasut fővonalát jelölő vasut jelét az állomás területén vastag vonallal jelöljük,
- majd kirajzoljuk helyükön az állomás vágányhálózatának szélső határoló vágányait 0,15 mm vastag vonallal,
- a szélső vágányok között figyelembevétel az állomáson belüli vágányhálózat szerkezetét /elágazásokat, váltókat, íveket, csonkavágányokat stb/ a rendelkezésre álló helyen 0,15 mm vastag vonalakkal megtervezzük a vágányhálózatot.

80. Csonkavágányok közül csak az 1 cm vagy annál hosszabbakat kell ábrázolni.

Csak a településen kívüli vasuti őrházakat vesszük fel és mindig rövidítéssel látjuk el.

81-82. Mindhárom méretarányban ábrázolni kell.

83. 1:25 000 m.a.-ban az alapanyagon szereplő összes felüljárót ábrázoljuk.

1:50-100 000 m.a.-ban a jellet állomások területén belül nem, másutt csak akkor ábrázoljuk, ha fontosabb jel feltüntetését nem akadályozza.

Δ jel nem csonkitható.

84. Nem ábrázoljuk.

85-86. Ezzel a jellel ábrázoljuk a keskeny nyomközű /760 mm/ vasutakat, valamint a jelentősebb bánya-, iparvasutakat.

A keskenynyomközű vasutaknál csak a menetrendben szereplő állomásokat tüntetjük fel, megállóhelyeket nem ábrázoljuk.

87. Településen kívül az 1 cm vagy annál hosszabb függővasutat és drótkötélpályát ábrázolni kell. Ezzel a jellel ábrázoljuk a bányák, külszíni fejtések kitermelt anyagának szállítására szolgáló berendezéseket is.

A kiemelkedő magasságú töréspontokon lévő tartószerkezetek relatív magasságát méteres pontossággal megírjuk.

88. 1:25 000 ma.-ban a közuti villamosvonalakat településen belül is ábrázoljuk. Ha az utca keskenyebb, mint a villamosvasut egyezményes jelének mérete, az utcát ki kell szélesíteni. Belterületen az alaprajzi ábrázolás miatt megengedhető a jelkulcsi jel $\frac{1}{3}$ -al történő csökkentése.

Az 1:50-100 000 ma.-ban a közuti villamosokat csak akkor ábrázoljuk, ha azok a település szélén vagy a településen kívül húzódnak és felvételük a térkép olvashatóságát nem zavarja.

A villamosított vasut egyezményes jelével rajzoljuk meg a helyi érdekű vasutakat és helyenként "HÉV" megírással látjuk el.

Az utca két oldalán haladó vágányokat az utca közepén ábrázoljuk.

89. Nem ábrázoljuk.

- 91-92. Az 1:25-1:50 000 ma.-ú térképeken ábrázolni kell a földalatti vasut /metró/ összes állomását. Az 1:100 000 ma.-ú térképen csak akkor, ha a vasut a föld felszínén fut, vagy ha a jelek nem rontják az olvashatóságot. Ha a földalatti vasutállomásnak több bejárata van, ezek közül csak egyet ábrázolunk.

Autóutak és talajutak

Az utak jelentőségét kiépítettségük szempontjából értékeljük, minősítésükre nagy gondot kell fordítani.

Az uthálózat sűrűségétől függetlenül mindig ábrázolni kell az autópályákat, a korszerű autóutakat és az autóutakat. Fel kell venni az összes javított talajutat is, kivéve az 1:100 000 méretarányú térképnél az autót közelében lévő kisebb javított talajutakat.

Az 1:25 000 méretarányú térképre fel kell venni a mezőgazdasági utak közül az összes gyűjtőutat, a jelentősebb dűlő és időszakos utakat, valamint - erdős, hegyes területen - a fontos gyalogutakat. Az 1:50 000 és 1:100 000 méretarányban - sűrű uthálózat esetén - és településeket a legrövidebben összekötő utakat vesszük fel. Feltétlenül ábrázolni kell az összes mezőgazdasági utat a ritka uthálózatú hegyvidéken, valamint azokat, amelyek vasutállomásokhoz, hajóállomáshoz és más fontos terepelemekhez vezetnek.

Ábrázoljuk az utak tartozékait képező tereptárgyakat /km-kő, hid, töltés, bevágás stb./, az utmenti fasorokat és egyéb az út mentén előforduló tájékoztató tereptárgyakat. Az 1:25 000 méretarányban általában mindet ábrázoljuk, az 1:50 000 és 1:100 000 méretarányban elsősorban a műszakilag fontosakat, a tájékoztatókat vesszük fel, generalizálást alkalmazva.

Az autóutakat építésük, burkolatuk és minőségük szerint csoportosítjuk /autópálya, korszerű autóút, autóút/a jelkulos előírásai, valamint technikai korszerűségük függvényében.

Az utadatokat lehetőleg szabad helyeken 10-15 cm-ként írjuk meg. A 3 cm-nél rövidebb utszakaszt nem kell megírni.

Az autoutak nemzetközi és országos számozását, mindhárom méretarányban, az utadatok mellett kell feltüntetni.

A településen átvezető autóutakat színezni kell. A vasutállomáshoz ill. hajóállomáshoz vezető autóutakat /akár autóutként, akár utcaként van ábrázolva/ szintén színezni kell. A bekötő utakat a kiépített burkolatrész végéig színezni kell.

Az autóutak jelkulesi mérete nem csökkenthető.

Az utak rajzolását előzze meg az utat megszakító jelek kirajzolása /kötő, hid stb./.

Az utak tervezésénél ügyelni kell, hogy a jel tengelye pontosan az alapanyagon feltüntetett helyen legyen. Eltérés csak abban az esetben lehet, ha az út olyan terepelem mellett vezet, amelynek helyzetét meg kell őrizni /pl. folyók, partvonalak/.

Ha két autóút halad egymás mellett, a magasabb rendűt kell mindig a helyén ábrázolni és az alacsonyabb rendűt eltolni.

Nagy gonddal kell ábrázolni az utak íveit, kereszteződéseit, autópályák, utak letérési illetve felhajtási lehetőségeit.

Az utak jellemző pontjait eltolni, összevonni és íveit, kanyarulatait kiegyenesíteni nem szabad!

Autóutak, és javított talajutak nyomvonalainak generalizálását csak hegyvidéken, szerpentinek szakaszokon szabad olvégezni. Az ilyen szakaszok ábrázolásánál is szemléletessé kell tenni a térképi méretarányban jól kifejezhető íveket.

93. Autópályákat mint legmagasabb rendű közutakat az uthálózat sűrűségétől függetlenül mindhárom méretarányban ábrázolni kell.

A fél szélességben épült autópályák megépült sávját folyamatos, a tervezett részt szaggatott vonallal ábrázoljuk.

- 94-95. Az autótutat, és a korszerű műutat mindhárom méretarányban ábrázoljuk.

Az autótutakat tömbös településen belül, utcának ábrázoljuk.

A falusi településekben az autótút jelét alkalmazzuk, ha az utca rajzi szélessége 3-szor nagyobb az autótút jelének szélességénél, illetve ha a háztömbök az út egyik felén helyezkednek el.

96. A javított talajutakat szintén mindhárom méretarányban ábrázoljuk. A járható szélességét - az alapanyag szerint - megírjuk.

1:100 000 ma.-ban a javított talajutakat szükség szerint generalizálhatjuk és ennek során, főként a településeket összekötő ilyen utakat hagyjuk meg.

97. Az épülő utakat az alapanyag szerint ábrázoljuk.

- 98-99. Az utadatokat lehetőleg szabad helyeken - ahol más térképi elem nincsen - írjuk meg 10-15 cm távolságra.

Ha az út térképi hossza 3 cm-nél rövidebb, akkor utadatot nem adunk meg.

A burkoló anyag változására vonatkozó adatot csak térképen mért 10 cm-nél hosszabb utszakasz esetén kell megírni.

100. Az autótutak feljáróit /nem bekötő utak/ ábrázoljuk a letérő jelével, 1 mm-nél nem lehet rövidebb. Kisebb utmenti építményeket, /pavilon, tető stb./

- ha azok településen kívül helyezkednek el - az

1:25 000 ma.-ú térképre felvesszük. Az 1:50-

100 000 ma.-ú térképeken nem ábrázoljuk.

101. Településen kívül az autótutak, javított talajutak mentén lévő km-köveket, táblákat az alábbiak szerint

ábrázoljuk:

- 1:25 000 ma.-ú térképre az alapanyagon szereplőket mind felvesszük és megírjuk;
- 1:50 000 ma.-ú térképre mind felvesszük és minden másodikat írjuk meg;
- 1:100 000 ma.-ú térképre minden ötödiket felvesszük /öttel oszthatót/ és megírjuk.

102. Utjelző táblákat csak 1:25 000 méretarányban ábrázoljuk az alapanyag szerint.

103. Utmenti segélykérő telefonokat 1:25 000 ma.-ban mind ábrázolni kell.

1:50-100 000 ma.-ban 8 cm-ként tüntetjük fel.

104-105. Nem ábrázoljuk.

106. Talajutakat szükség szerint generalizálva ábrázoljuk.

Elsősorban a településeket összekötő esetleg névvel ellátott talajutakat kell ábrázolni.

Másodsorban ábrázoljuk a közlekedési csomópontokhoz /vasut-, hajóállomás/ vezető talajutakat.

A többi talajutak közül elsősorban az uthálózat fekvésének jellegét jobban tükröző talajutakat hagyjuk meg.

Településeket összekötő, jelentős talajutak szélességét megadjuk az alapanyag szerint.

A településeket összekötő talajutaknál a keretben a településtől való távolságot is megírjuk.

A nagyobb kiterjedésű gazdasági üzemeken, majorokon, tanyákon csak azokat a talajutakat vezetjük keresztül, amelyek a főközlekedés célját szolgálják.

107. A mezei és erdei utakat mindhárom méretarányban generalizálva kell ábrázolni.

Sűrű uthálózat esetén azokat hagyjuk meg, amelyek

településektől vagy magasabbrendű utaktól, másik településhez, uthoz, erdőhöz, folyókhoz vezetnek.

Mindazon mezei és erdei utakat elhagyjuk, amelyek magasabbrendű utak közelében, azokkal párhuzamosan futnak.

1:50-100 000 ma.-ban az egyes tanyákhoz vezető rövid bekötő utakat nem ábrázoljuk.

Ha a bekötő út 5 mm-nél rövidebb, úgy 1:25 000 ma.-ban sem ábrázoljuk.

108. Ezt a jelet csak akkor ábrázoljuk nehezen járható hegyes terepeken, ha fontos tereptárgyak megközelítése másképp nem lehetséges és jelentősen megrövidíti két távoli hely között a közlekedést.

109. Ezt a jelet csak 1:25 000 ma.-ban alkalmazzuk, a meredekségük vagy lépcsőzöttségük miatt utcák nem járhatóságának kifejezésére. A jelentéktelenebbeket elhagyhatjuk.

110. $A2\text{cm}^2$ feletti térképi kiterjedésű parkok sétautjait e jellel ábrázoljuk 1:25-50 000 ma.-ban. A parkok utjait - szükség szerint generalizálni kell.

111-115. Autóutak, talajutak 3-5 mm-nél hosszabb töltéseit, bevágásait, tám- és védőfalait ábrázoljuk ezzel a jellel.

A töltéseket és bevágásokat fogazással ábrázoljuk, melynek adatai a vasut megfelelő jelénél találhatóak. Megírásuk határértékei és pontossága szintén ott láthatók.

Vizhálózat és berendezései

Az 1:25-100 000 ma.-ú térképeken - méretaránytól függően - ábrázoljuk a tavakat, a víztárolókat,

folyókat, a patakokat, a csatornákat, árkokat, kutakat, forrásokat. Feltüntetjük a vizek partvonalát, partok jellegét, zátonyokat, gázlókat, kompokat, a különféle szerkezetű, felépítésű, és anyagú hidakat, hajóállomásokat, zsilipeket, duzzasztógátákat, stb.

A patakok, folyók és velük kapcsolatos berendezések ábrázolása az 1:10 000 ma.-ú alapanyag alapján történik.

A jelkulcs különválasztja a patakokat, folyókat és a csatornákat. Ezért az ábrázolás során a mesterséges eredetűeket csatornának, a kigyózó, szabálytalan medrűeket és a szabályozott medrűeket pataknak ill. folyónak minősítjük. A folyók és csatornák adatait az alaptérképről vesszük át.

A vízhálózatot és a hozzátartozó építményeket, berendezéseket az alább ismertetett szempontok alapján ábrázoljuk mindhárom méretarányban.

116. 1:25 000 ma.-ban minden forrást ábrázolunk.
1:50-100 000 ma.-ban pedig csak az ábrázolandó vizek eredetét jelentő lényeges vagy névvel is ellátott forrásokat tüntetjük fel.

- 117-118. Folyókat, azok csatornázott szakaszait az alábbi elvek alapján ábrázoljuk és írjuk meg /1.táblázat/

1. táblázat

A folyó ábrázolási módja	A folyószélesség méterben méret- arányok szerint		
	1:25 000	1:50 000	1:100 000
Egy vonallal	kevesebb mint 5	kevesebb mint 5	kevesebb mint 10
Két vonallal, 0,3 mm-es térközzel	5-15	5-30	10-60
Két vonallal, alaprajz- ban	több mint 15	több mint 30	több mint 60

Az egy vonallal ábrázolt vizeket a forrástól a torkolat felé szakaszosan vastagítva rajzoljuk 0,1-0,5 mm-ig.

A kétvonalas ábrázoláshoz való áttéréstől kezdve a vonalvastagság 0,1 mm; a köztük lévő térköz 0,3 mm.

Az 1:25 000 ma.-ban az összes folyót és patakot ábrázolni kell, függetlenül a hosszúságtól.

1:50-100 000 ma.-ú térképen a patakok között generalizálást hajthatunk végre, ahol 1 cm-nél rövidebb patakokat vízfolyásban szegény területeken ábrázoljunk.

1:25 000 ma.-ú térképen ábrázoljuk valamennyi öntöző és vízelvezető csatornát, ha a köztük lévő rajzi távolság több mint 2 mm és hosszúságuk a terepen 250 m-t meghaladja.

Az 1 m-nél sekélyebb jelentéktelen vízelvezető árkokat nem vesszük figyelembe.

Az 1:50-100 000 ma.-ú térképen az összes nagy csatornát ábrázoljuk, kisebbeket generalizáljuk.

A csatornákat rendeltetésüktől függetlenül a 2. táblázat alapján ábrázoljuk.

2. táblázat

A csatorna ábrázolása	A csatorna szélessége m-ben méretarányuk szerint		
	1:25 000	1:50 000	1:100 000
Egy vonallal	kevesebb mint 3	kevesebb mint 3	kevesebb mint 3
Két vonallal 0,2 mm-es térközzel	3-10	3-10	3-10
Két vonallal 0,4 mm-es térközzel	10-15	10-30	10-60
Két vonallal alap- rajzban	több mint 15	több mint 30	több mint 60

Folyókat az alábbi szabályok szem előtt tartásával generalizáljuk:

- meg kell tartani a folyómeder síksági vagy hegyvidéki jellemzőit, kanyargós vagy egyenes szakaszokat, valamint a folyónak főágra és mellékágra szakadását,
- erősen kanyargó folyóknál a méretarányuknak megfelelően csak a kisebb kanyarokat generalizálhatjuk,
- az ábrázolásnál meg kell tartani a folyók tipikus kiszélesedéseit, amelyeket alaprajz szerint kell ábrázolni,
- egyben ügyelni kell a szabályozott és nem szabályozott folyószakaszok különbségére,
- a folyók kanyarulat-jellegűt /hurokszerű, éles, stb./ meg kell őrizni és egyes jellegzetes kanyarulatot úgy is kiemelhetünk, hogy annak méreteit a megengedett hibahatárok között /0,2 mm/ felnagyítjuk,
- általában kirajzoljuk az összes holtmedret, melynek térképi hossza 5 mm-nél több.

119. A tavak, folyók, víztárolók állandó partvonalát ábrázoljuk ezzel a jellel. Az 1:25-100 000 ma.-ú térképen a partvonal kanyarulatait generalizáljuk. A jellemző kanyarulatokat vagy kiszögelééseket kissé kiszélesítve és meghosszabbítva ábrázoljuk a kevésbé jellemzőket pedig elhagyjuk /helyzeti eltérés 0,2-0,3 mm-nél nem lehet több/.
- 120-125. A szakadó part jelével ábrázoljuk az 1 méter magasság feletti szakadékos részeket, ha a szakadékos part térképi hossza legalább 3 mm.
- A térképen ábrázolni kell a partvidék altalaját /köves, homokos, sziklás, mocsaras stb./ és a folyók mentén található parti sávot, ha szélessége eléri vagy meghaladja az 1,5 mm-t.
- A parti és egyéb töltéseket akkor kell ábrázolni, ha térképi hosszuk legalább 5 mm, és magasságuk 1 m.
126. Ábrázolni kell a térképen a zátonyokat, ha területük eléri a $4-5 \text{ mm}^2$ -t. Fel kell venni a térképre a tavak, folyók összes szigetét, ha a méretük kicsiny, akkor a legkisebb rajzi méretre $/2 \text{ mm}^2/$ felnagyítjuk, csupán a kis szigetekből álló szigetcsoport legkisebbjeit nem ábrázoljuk az 1:100 000 méretarányú térképeken.
127. Az elmosódott töltéseket ábrázolva, relatív adatokat - az alapanyag szerint - méteres pontossággal írjuk meg.
- 128-130. Zárt vizek /tavak/ ábrázolásánál a legalább 4 mm^2 területű időszakos vizeket, valamint 1 cm-nél hosszabb időszakos patakokat ábrázoljuk ezzel a jellel.
131. Az alapanyagon ezzel a jellel feltüntetett szakaszokat a levezetett méretarányokban akkor ábrázoljuk, ha a térképi területe az adott méretarányban több, mint a jelkulcs méretben megadott három pont.

132-134. Az épített kő- és faburkolatu partvédeezettel ellátott, valamint egyengetett partokat akkor ábrázoljuk, - mind a három méretarányban - ha térképi hosszuk legalább 3 mm.

135. Ezt a jelet alkalmazzuk a folyók, csatornák, árok mentén húzódó töltések ábrázolására, ha a töltés középvonala a partszegélytől a térkép méretarányában mérve 1 mm-en belül van, hossza legalább 1 cm és magassága a valóságban legalább 1 méter.

Ugyanezzel a jellel ábrázoljuk a töltésezett csatornákat, az ugynevezett függőpatakokat, amelyeknek medre az általános talajszint felett van /pl. malomárok, rizsföldek csatornái/.

Sűrű csatornahálózat esetén ezeket is generalizálni kell. Fő elv, hogy a területet rendszerint körülvevő főcsatornákat, majd a terület vizellátását illetve levezetését szolgáló csatornákat ábrázoljuk és elhagyjuk a jelentéktelenobbeket.

Ha két csatorna oly közel esik egymáshoz, hogy töltéseik kirajzolása nem lehetséges, úgy az egymás felé eső koronavonalakat összevonhatjuk.

Ha a kétvonalas folyó vagy csatorna partvonalait töltések képezik, a világoskék színezést /kontur nélkül/ a töltések koronavonalai közt alkalmazzuk.

136-137. Az 1:25 000 m.-ű térképen a szárazságot egyezményes jelével ábrázoljuk a térképen legalább 1 cm hosszú, 1 m mély árkokat.

Autóutak és javított talajutak mentén csupán a 3 m-nél szélesebb, 1,5 m-nél mélyebb és a térképen mért 1 cm-nél hosszabbakat kell ábrázolni.

Talajutak és mező utak mentén az 1,5 m-nél mélyebb árkokat a szélességtől függetlenül feltüntetjük.

1:50-100 000 ma.-ú térképen - generalizálva - a nagyobb akadályokat képezőket ábrázoljuk.

138. Vízelosztó berendezéseket, zsilipeket mindhárom méretarányban ábrázolni kell.
Zsilipekkel sűrűn terhelt területeknél /pl. rizsföldek/ a vízelosztó berendezések között válogatást kell végezni az alábbiak szerint:
- ábrázolni kell minden kétvonalas folyón, patakon, csatornán épült és annak folyását záró zsilipet;
 - ugyancsak ábrázolni kell az elágazásokban, csomópontokban található tereptárgyakkal kapcsolatos /gátak, átereszek, stb./ zsilipeket is;
 - elhagyhatók az egyvonalas vizek folyásában, vagy azzal párhuzamos csatornák oldalában lévő, az időszakos elárasztás célját szolgáló zsilipek, valamint mindazok, amelyekhez tartozó vizet is elhagytuk.
139. Mindhárom méretarányban ábrázoljuk a jól tájékoztató vizemelő korekeket.
140. A vízmérő állomásokat az alábbiak szerint ábrázoljuk:
- 1:25 000 méretarányban mind feltüntetjük és a középvízszint magasságát dm élességgel megírjuk;
 - 1:50 000 méretarányban a településen belül csak a jelet és a "Vizm." rövidítést alkalmazzuk, településen kívül a középvízszint magasságát is megírjuk;
 - 1:100 000 méretarányban általában nem ábrázoljuk, legfeljebb településen kívül, szabad helyen rövidítéssel és magassági megírással.
- Az egyéb tájékoztató, vízzel állandóan érintkező vízmérőket adat nélkül ábrázoljuk.

141-142. Tavakat és mesterséges víztárolókat abban az esetben ábrázoljuk, ha azok területe a térképen legalább 1 mm^2 . A mélységadatot mindig azon a helyen írjuk meg, amelyre az vonatkozik. Általában a 4 cm^2 -nél nagyobb felületű tavak mélységét adjuk meg, kisebbeket $/2 \text{ cm}^2$ -től/ akkor, ha mélységük meghaladja a 2 m-t. A mélységi adatot - ha az alapanyag tartalmazza:

- 5 m-ig 0,5 m pontosan,
- 5 m-en felül 1 m pontossággal írjuk meg,
- 1 dm^2 -en 5-10 mélységi adatot írunk meg.

A nagy tavak, folyók mélységi adatait - ha az adatok rendelkezésre állanak - mélységi vonalak-
kal /izobátokkal/ ábrázoljuk az alábbiak szerint:

- alap izobát 1,2,5,10,20,50,100 m;
- felező és kiegészítő izobátokat csak szükség szerint rajzoljuk;
- az izobát értékét - kellő sűrűségben - meg kell írni $/2,5,10,20,50 \text{ m}/$ és eséstüskét is kell alkalmazni;
- a vízméree 0 pontjának megfelelő 0 vonal megírásánál a következő szöveget kell feltüntetni;
"A vízméree 0 pontjának szintmagassága".

A tavakban előforduló nagyobb kiterjedésű, jól ellátárolható nádasokat, erdőszerű fűzeseket a víztükörön belül a növényzethatár jelével elkülönítjük.

143. A folyók és csatornák közepes vízállásra vonatkozó szélességét és mélységét mindhárom méretarányban megírjuk, a mélységi adatot

- 5 m-ig dm pontosan,
- 5 m-en felül m pontossággal írjuk meg.

Az adatmegírásokat 10-15 cm-ként helyezzük el, lehetőleg jellegzetes helyeket /folyók összefolyásánál, torkolatánál, településnél stb./

144. A folyási irányt jelző nyilat 15 cm-ként rajzoljuk a térképre. A nyíl rajza mindenesetben a sodorvonal irányát kövesse.
A vízsebességet a 15 m-nél szélesebb folyóknál és csatornáknál adjuk meg.
- 145-146. Az alapanyagon e jellel ábrázolt zúgckat, vizeséseket mindhárom méretarányban ábrázolni kell és magasságát méteres pontossággal kell megírni.
Kivételt képeznek a kis hogyi patakok, ahol csak azokat a vizeséseket vesszük fel, amelyek jelentősebbek és amelyeknek neve van.
147. Azokat a sarkantyúkat és vezetőműveket ábrázoljuk, melyek térképi hossza legalább 1 mm vagy annál több.
Sorozatos és egymáshoz közel elhelyezkedő jelek esetén válogatást kell végezni.
- 148-149. Duzzasztógátakat abban az esetben ábrázoljuk, ha azok magassága legalább 1 m, 1:100 000 m.a.-ú térképek esetében 2 m és hosszuk a térképen eléri a 3 mm-t.
A kisebb önálló gátakat csak akkor vesszük fel, ha azok valamilyen hidrotechnikai berendezés részei, vagy jól tájékoztatnak.
100 m-nél hosszabb gátak adatait - ha az alapanyagon szerepel - megírjuk.
150. Fel kell venni a folyók, csatornák összes zsilipeit. A szélső kapukat akkor ábrázoljuk, ha a közöttük lévő távolság a térképen legalább 2 mm.
A sokkamrás zsilipek belső kapuit csak akkor tüntetjük fel, ha a közöttük lévő távolság legalább 1mm.

A zsilipek jelét megírással egészítjük ki. Ha a zsilip hidba van építve, akkor a hidat ábrázoljuk, de "Zs." rövidítést alkalmazunk.

Az öntözéses talajművelés, a vízelvezetés céljaira épített csatornarendszerek vizelosztó, elzáró, szabályozó berendezéseit a 138.sz. jellel tüntetjük fel.

152. 1:25 000 ma.-ban minden hajóállomást, a kisebb méretarányban csak a menetrendben szereplőket ábrázoljuk, és ha az alapanyagon szerepel, a nevét megírjuk.

A hajóállomás közelében, amennyiben a kiépített partvonalszakasz hossza a 150 m-t meghaladja, ki kell rajzolni.

153. 1:25 000 ma.-ban minden, 1:50-100 000 ma.-ban csak azokat a horgonyzó helyeket ábrázoljuk, amelyek mellett vagy amelyekhez közlekedési vonal /vasut, müut/ vezet.

154. Az alapanyagon szereplő jelzőfényeket mindhárom méretarányban ábrázoljuk.

155. Folyami jelző és km-táblákat mindhárom méretarányban az alapanyag szerint ábrázoljuk, de 1:25 000 ma.-ban kisebb mértékű elhagyással, 1:50-100 000 ma.-ban pedig csak azokat kell feltüntetni, amelyek a domborzati adottságok, a térképi tartalom sűrűsége, a növényzettel való fedettség vagy egyéb szempontból feltűnő helyen fekszenek.

A folyami km-táblák ábrázolása a 101.sz. jel esetében leírtak szerint történik.

- 156-157. Mólókat, hullámtörőket mindhárom méretarányban ábrázoljuk, ha azok hossza a térképen mérve meghaladja az 1 mm-t.

158-162. Kutakat mindhárom méretarányban ábrázolunk. Azokon a területeken hagyhatunk el kutakat - 1:50-100 000 m.-ban -, amely terület vízben gazdag, és azokat hagyjuk meg, amelyek fontosabb utak mentén, a domborzat jellegzetes pontjain helyezkednek el.

Kutak tömeges előfordulása esetén, elsősorban a terület határán elhelyezkedő kutakat, majd a terület belső részén elhelyezkedőket generalizáljuk, hogy a kutak sűrűségét és jellegzetességét kifejezzük.

Településen belül, tanyákban és majorokban lévő kutakat nem ábrázoljuk.

A gémes kutakat nem tüntetjük fel.

Településen kívül törekedni kell az artézi és szélmotoros kutak lehetőleg teljes ábrázolására.

Ha a kutnak neve van, a lényegesebbeket megírjuk, s a jelentősebb bővizű kutakat - "K." - rövidítéssel is kiemelhetjük.

A kutak abszolút magasságát, relatív mélységét és vízhozamát - ha az alapanyag tartalmazza - megírjuk.

163-164. Nem ábrázoljuk.

165-166. Vízműveket mindhárom méretarányban maradéktalanul ábrázoljuk. A víztartályok, tárolók /ciszternák/ tervezésénél válogassunk és a jelentékteleneket hagyjuk el.

167. Víztoronyokat mindhárom méretarányban ábrázoljuk. A víztorony mellett "V." rövidítést alkalmazunk, amely a gépnyomaton kék színű legyen. Magasságukat méteres pontossággal írjuk meg.

168-169. Településen kívül ábrázoljuk a föld alatt és felett lévő nagyobb kiterjedésű vízvezetékeket, ha térképi hosszuk meghaladja a 3 mm-t.

Az öntözési célokat szolgáló ideiglenes és nem állandó helyi vízvezetéseket nem ábrázoljuk.

170. Ezzel a jellel ábrázoljuk a hidroglóbuszokat és a jel mellett "Hgl." rövidítést alkalmazunk. A megírás a gépnyomaton kék színű legyen.

Az egymáshoz közelfekvő víztorony és hidroglóbusz közül a magasabbat ábrázoljuk.

171. 1:25 000 ma.-ban minden csatornahidat ábrázolunk, kisebb méretarányokban csak azokat, amelyek vízvonalát is feltüntettük.

Hidak, átkelőhelyek, gázlók.

- 172-179. Vízfolyásokon, utakon, vasutakon és egyéb akadályon átívelő hidakat általában mind felvesszük.

1:25 000 ma.-ban különbséget teszünk fém-, fa- és kőhidak között.

1:50-100 000 térképeken ilyen megkülönböztetést nem teszünk.

A hajó- és pontonhidakat, illetve a szőnyírható hidakat mindhárom méretarányban ábrázoljuk.

Az 1:50-100 000 ma.-ban a javított talajutakon és jelentőktelen akadályokon /3 m-nél keskenyebb árok/ átvezető jelentőktelen hidaknál válogatást végzünk és egyeseket elhagyhatunk.

Ha a két híd olyan közel fekszik egymáshoz, hogy mindkettő kirajzolása a helyén lehetetlen, akkor a szélesebb akadályon átvezetőt mérőhelyesen a másikat csenkitva rajzoljuk ki. Két külön híd jelét egy jellel helyettesíteni nem szabad!

Ha a hídak hossza a térképen mérve nem éri el a 2 mm-t, akkor azt a méretarányban ki nem fejezhető kő-, fém-, fahíd 178-179 sz. jelekkel ábrázoljuk.

180. A 10 m és annál hosszabb hidak adatait megírjuk, kifejezve méterben azok hosszúságát és szélességét a számháióban, valamint teherbirását tonnában a nevezőben.

A hidakat - az alapanyagon adatait szerint - megírjuk.

A hidak adatait településen belül is megírjuk és zsúfoltság esetén nyilazással egy alkalmas helyre kivetítjük.

Egymás mellett elhelyezkedő hidaknál - helyhiány esetén - a legkisebb teherbirású és szélességű hidak adatait írjuk meg.

- 181-182. A kis hidakat és átereszeket 1:25 000 ma.-ban ábrázoljuk, 1:50-100 000 ma.-ban már generalizáljuk. Azokat hagyjuk meg, amelyekhez többnyire vizet is ábrázolunk.

Törekedni kell a jeleink a vízfolyásokkal és a domborzattal való /horhos, metsződés/ helyes kapcsolatát kifejező ábrázolásra.

183. Nem ábrázoljuk.

- 184-185. Kompokat mindhárom méretarányban ábrázoljuk és - ha az alapanyagon szerepel - a komp teherbirását és adatait is megírjuk.

- 186-187. Motoros csónakátkelést mindig ábrázoljuk, egyén csónakátkelőhelyeket csak akkor, ha legalább talajut vezet hozzá.

188. Elsősorban a hidak közelében lévő gázlót kell feltüntetni, figyelembe véve a folyó szakaszjellegéből adódó sajátosságokat.

5 m és annál szélesebb patakokon és folyóban lévő gázlót egyezményes jellel és "G1." rövidítéssel írjuk meg.

189. Az 5 m-nél keskenyebb patakok gázlót ábrázoljuk ezzel a jellel.

190. Ezt a jelet csak 1:25 000 m.-ban ábrázoljuk.

Hírközlő vonalak

191-192. Rádió- és TV - adókat mindhárom méretarányban ábrázoljuk.

Településen belül csak akkor vesszük fel, ha antennájuk kiemelkedik és fontosabb sikrajzi elemet nem takar.

Adótornyok /antennák/ relatív magasságát - ha magasabb 50 m-nél - méteres pontossággal kell megadni az alapanyag szerint.

Sok antenna sűrű elhelyezkedése esetén az elhelyezkedésükben jellegzeteseket vesszük fel.

193. Táviró és távbeszélő vezetékeket csak 1:25 000 m.-ban ábrázoljuk folyamatosan, ha nem műút, vasút, töltés vagy egyéb vezeték mellett halad.

A felsorolt térképjelek mellett a vezetéknek csak a rávezető 1 cm-es szakaszát jelöljük.

Az 1:50-100 000 m.-ban táviró és távbeszélő vezetékeket nem ábrázolunk.

194. Föld-, vizalatti kábeleket nem ábrázolunk.

Határok

Mindhárom méretarányban ábrázoljuk:

- az államhatárt;
- a megye, a főváros,
- a járás, a megyei város, a város és városkörnyék,
- a növényzet,
- a védett területek határát.

A határok kirajzolásának általános szabályai:

- azokat a határszakaszokat, amelyek a térképen ábrázolt magasabbrendű sikrajzi vonallal nem esnek egybe, egyezményes jelükkel folyamatosan kell kirajzolni.

- ha a határ - ábrázolt - keskeny sikrajzi vonalakkal esik egybe, akkor a jelet az adott vonal mellett szakaszosan tüntetjük fel úgy, hogy a határ nyomvonala és folyamatossága egyértelműen meghatározható legyen;

- a szélesebb sikrajzi elemek /pl. folyók, nyiladék/ középvonalában kell folyamatos kirajzolásal feltüntetni, ha a határ a sodor-, ill. középvonalban halad;

- ugyancsak folyamatosan rajzoljuk a határ jelet a határt képező széles folyókban, vagy tavakban, különös gonddal ügyelve az előforduló szigetek, zátonyok stb. hovatartozására;

- a határt képező keskeny sikrajzi vonalak /patak, ut/ mindkét oldalán felváltva szakaszosan rajzoljuk a határjelet, ha a határ ezek tengelyében halad;

- a határok ívelt kanyarulataiban vonahajlítást, töréseiben vonaltörést vagy pontot kell elhelyezni, illetve ha a törést HP, sokszögpont, vagy határkő képezi, akkor azokat egyezményes jelükkel ábrázolni.

Amennyiben a határvonal a generalizálás folyamán elhagyott sikrajzi vonal /elem/ helyére kerül, úgy annak nyomvonalát /tengelyvonalát/ követve folyamatosan kell kirajzolni.

A "kifutó" határokat meg kell írni.

A "kitörés"-sel ábrázolt szakaszokon csak a külső oldalon kell a határt megírni.

195. Az államhatárt, valamint egyéb határokat az alapszerint ábrázoljuk.

A településen átvezető határvonalat folyamatosan és ha szükséges, 0,2 mm-es csökkentett vonalvastagsággal kell kirajzolni.

A határ mentén lévő minden tereptárgyat a méretarány megengedte részletességgel kell ábrázolni úgy,

hogy hovatarozásuk egyértelmű legyen.

A határkövek megírásának irányelvei:

- a határszakasz jelzését /nagybetű, vagy római szám/ a lapszéleken és a belterületen - a határhossztól függően - egy-két helyen meg kell írni, de a határszakasz változásnál minden esetben mindkét jelzést fel kell tüntetni;

- a határkövek sorszámát általában a törésponton, a hosszabb egyenes szakaszon az 1:25 000, 1:50 000 méretarányban egy, az 1:100 000 méretarányban kettő kilométerenként írjuk meg, hogy a számolás folyamatossága kifejezésre jusson;

- a határkövek magassági adatait csak egészen kivételes esetben, általában akkor írjuk meg, ha a környező terepszakaszon egyéb magassági adat nem áll rendelkezésre.

196. A határookra vonatkozó általános szabályok figyelembe vételével kell ábrázolni.

Ugyancsak ezzel a jellel rajzoljuk ki Budapest főváros határát is.

197. A jelölésre itt is a határookra vonatkozó általános szabályok vonatkoznak.

A megyei város, város és városkörnyék határát ugyanezzel a jellel tüntetjük fel.

198. Nem ábrázoljuk.

199. A növényzethatárokat összevonás és elhagyás segítségével generalizálva ábrázoljuk, amelynek mértéke a méretarány csökkenésével növekszik.

Általános elvként szolgál, hogy a növényzethatár legkisebb kiszögélését a szóban forgó méretarány jelkulosi jelében /pontsorában/ két pont

távolsága határozza meg.

Ha a sikrajzi vonallal /árok, osatorna, kerítés, ut, vasut stb./ párhuzamos a növényzethatár és a tervezési alaplapon a két jel rajztérközre nem rajzolható ki, akkor a növényzethatárt elhagyjuk.

200. Nem ábrázoljuk.

201. A határookra vonatkozó általános szabályok szerint kell a védett területek határát ábrázolni.

Mindhárom méretarányban - ha elegendő hely áll rendelkezésre - meg kell írni a védett terület tulajdonnevét kiegészítve a "védett ter." megírással.

Kisebb - néhány cm^2 kiterjedésű és határjellel körülvett - védett területet, ahol a megírás elhelyezése nehézségekbe ütközne, vagy más fontos terepelemet takarna, azt nem kell megírni.

Kerítések

202-203. A beton-, kő-, és téglafalakat, településen belül 1:25 000 és 1:50 000 méretarányban, településen kívül valamennyi méretarányban ábrázoljuk, ha a hosszuk eléri a térképen;

- településen belül 1 cm-t,
- településen kívül 0,5 cm-t.

A 202.sz. jellel rajzoljuk meg azokat a jelentős történelmi falakat, amelyek hossza a térképen mérve eléri vagy meghaladja a 0,5 cm-t.

Történelmi városmagok kialakításánál különösen ügyeljünk a történelmi falak feltüntetésére.

A falak relatív magasságát - ha az alapanyagon szerepel - méteres pontossággal megírjuk.

204. Ezzel a jellel ábrázoljuk azokat a drótháló-, szöges drót-, léckerítéseket, amelyek nagyobb mezőgazdasági - gyümölcsös, szőlő, vadvédelmi, stb. - területeket vesznek körül. Ábrázolásukra a 202-203 sz. jelnél leírtak a mérvadók, azzal, hogy 1:100 000 ma.-ban a térképi ábrázolásukra csak kivételesen kerülhet sor, itt is elsősorban a nagyobb - pl. a vadvédelem célját szolgáló - kerítések vonatkozásában.

205. Élősövényt vagy bokorsort 1:25 000 ma.-ban akkor ábrázolunk, ha jól tájékoztat és térképi hosszuk legalább 10 mm. 1:50-100 000 ma.-ban sem élősövényt, sem bokorsort nem ábrázolunk.

206. Ezzel a jellel csak a térkép méretarányában mért 1 cm-nél hosszabb, 1 méternél nagyobb töltéseket ábrázoljuk, ha a töltés középvonala és a part-szegély közötti távolság eléri a térkép méretarányában mért 1 mm-t.

A töltések relatív adatait mindkét jel alkalmazása esetén megírjuk:

- 1-2 m -ig nem,
- 2-5 m-ig 0,5 m,
- 5 m felett m-es pontossággal.

Az 1:100 000 méretarányú térképen csak a 3 m-nél nagyobb töltéseket írjuk meg m-es élességgel.

207. Nem ábrázoljuk.

Növényzet és talajjelemek

A növényzet ábrázolásánál azt az elvet kell szem előtt tartani, hogy az 1:10 000 méretarányú alap-térképből kiindulva a növényzet elemeinek, határainak összevonásával, az apró részletek elhagyásával

biztosítható legyen a térkép áttekinthetősége, olvashatósága az 1:25 000, /1:50 000/ és 1:100 000 méretarányú térképeinken. A kisebb erdő-, gyümölcsös és szőlőparcellákat összevonva, vagy a megfelelő jellel kell ábrázolni.

Az összevonások végrehajtásakor a tervezést elősegítő és a fontos, tájékoztató növényhatárokat /pl. erdősarok/ pontosan ki kell rajzolni, egyébként a kisebb be- és kiszögelésekre az általános generalizálási szabályok érvényesek.

A növénytakaró és a talajok térképen való ábrázolásával szemben támasztott követelmények:

- a különböző növényzet- és talajnemek szemléletes ábrázolása jellemezze a természeti, gazdasági körülményeket, a terep arculatát, járhatóságát és a fedettségét;

- a növényzet határának pontos feltüntetése segítse elő a tájékozódást;

- az ábrázolt növény- és talajtipusok mennyiségi és minőségi jellemzése segítse elő a terep helyes értékelését.

A levezetett topográfiai térképeken az alábbi növényféléseket ábrázoljuk:

- szántókat/ rizsföldeket, komlót, egyéb ipari növényültetvényeket/,

- füves /rét, legelő, magas fü, sás és nádas/ területeket;

- bokros /bozót, sűrű bozót/ területeket;

- fás /fiatal és szál- erdő, törpe és ritka- erdő stb./ területeket;

- mesterségesen telepített /gyümölcsös, szőlő, bokros, gyümölcsös, füves ültetvény stb./ területeket;

- továbbá, egyedül álló fákat, facsoportokat, keskeny erdősávokat, fa- és bokorsorokat.

A térképen a domborzat szintvonalas ábrázolása mellett fel kell tüntetni;

- turásos területeket,
- köves, kavicsos és homokos területeket,
- sziklás talajokat,
- valamint különböző mocsaras és szikes területeket.

Növényzet

Szines felülnyomással és pontsorral ábrázoljuk azokat az erdőfoltokat, amelyeknek a térképi mérete erdős területen legalább 4 mm^2 , erdőben szegény területen pedig legalább 2 mm^2 .

Az ennél kisebb területű, tájékoztató jellegű erdőfoltokat a tájékoztató facsoportok jelével /224. jel/ a többieket pedig az erdős terület jelével /227./ ábrázoljuk.

Egyes esetekben megengedhető a különálló kis területű erdők ábrázolása úgy, hogy azok méretét megnöveljük, de csak akkor, ha ezek kiemelése a tájékozódást elősegíti és a terep jellegzetességét visszaadja. Az erdei tisztásokat általában akkor ábrázoljuk, ha azok területe legalább 10 mm^2 , a tájékoztató jellegűek azonban kisebb kiterjedés esetén is ábrázolhatók.

Erdőtisztások növényzetét /fü, bokor, fa stb./ csak akkor kell ábrázolni, ha a tisztás legalább 4 mm^2 . Az erdők elmocsarasodott részét pontsorral nem különítjük el. Ezen részek határát a mocsarak egyezményes jelének megfelelő elhelyezésével jelöljük.

A növényzethatárt pontsorral fejezzük ki, kivéve ha magasabb rendű elemmel /árok, oszton, kerítés, út stb./ vagy közigazgatási határral esik egybe. Eltérünk a pontsoros ábrázolástól akkor is, ha a növényzethatár elmosódott, vagy az átmenet az egyik növényzettípusból a másikba fokozatos.

Az egészen kisméretű, de tájékoztató jellegű növényzetet a kitöltő jel egy-egy tagjával /pontsor nélkül/ fejezhetjük ki, pl. szőlő, sás stb. jellel.

Az lmm-nél keskenyebb parcellákat - ha terepen elfoglalt helyzetük, vagy jelentőségük megköveteli - növényzethatár nélkül a parcella hossz tengelye mentén egyezményes jelüknek sorba rajzolásával fejezzük ki /pl. szőlő, rét/.

A növényzet tervezésénél a tervező feladata, hogy az alapanyagon ábrázolt növényzetből annyit és úgy ábrázoljon, amennyi jól kifejezi a terület növényfedettségét és művelési jellegét /nagy táblás, kispácellás területek/.

Az alapanyagon egymáshoz közel fekvő, sok azonos művelésű parcella /pl. szőlő/ összevonható több, a művelési jellegét kifejező parcellába, de sohasem szabad egy nagy parcellába foglalni azokat!

Ha az alapanyagon szereplő különféle növényfajták /pl. szőlő, gyümölcsös és füves terület/ szerepelnek, akkor azokat összevontan az uralkodó növényzet színtelnyomásával, valamint az előforduló növényzetfajták kitöltő jelének vegyes alkalmazásával kell az ábrázolást megoldani.

Összevonások végrehajtásakor azt az elvet kell szem előtt tartani, hogy a növényzeti elemek határainak összevonásával az apró részletek elhagyásával biztosítható legyen a térkép áttekinthetősége, olvashatósága.

208. Összefüggő nagyobb növényzetek területében lévő kicsiny, egymáshoz közelfekvő vagy sarkaikkal érintkező szántóterületeket összevontan ábrázoljuk. A 2 mm^2 vagy kisebb szántókat elhagyjuk.
209. Rizsterületek ábrázolásánál jelentős generalizálás szükséges. A rizsterületekre jellemző a sűrű csatorna és töltéshálózat, ezek kellő kiválogatása a generalizálás fő feladata. Ennél elsőrendű szempont az egész és egységes területet körülvevő árkok és töltések, valamint a tápláló és levezető csatornák funkcionális kiválasztása.

Rizsföldek más növényzettel nem vonhatók össze egy tömbbe!

- 210-212. A legkisebb parcella amit ábrázolni kell; 2 mm^2 . Önállóan - növényzethatár nélkül - nem ábrázolható a térképen. Nagyobb ültetvényekben 2 cm^2 felett - ha az alapanyag tartalmazza - meg kell írni a termesztett növény nevét is.

213. Gyümölcsösöknek általában azokat a gyümölcsfákkal beültetett területeket minősítjük, amelyek területe eléri, vagy meghaladja térképen mérve a 10 mm^2 -t. A gyümölcsösnek minősített területet mindig színezní kell!

Azokat a gyümölcsösöket, amelyek nem érik el a minimális méretet $/10 \text{ mm}^2/$, ha jelentős, jól tájékoztató, felnagyítva - max. $1/3$ -al - ábrázoljuk, vagy a hosszabban elnyúló gyümölcsösöket a sűrű fasor jelével fejezzük ki, illetve amelyek sűrű fafedezettel bíró területen vannak és nem tájékoztatnak, nem kell ábrázolni.

Nagykiterjedésű gyümölcsösökben $/4 \text{ cm}^2$ felett - amennyiben az alapanyag is tartalmazza - meg kell írni a gyümölcs fajtáját is.

Kisebb, elszórtan egymás mellett, vagy egymás közelében fekvő gyümölcsös parcellákat a generalizálás szabályai szerint vonjuk össze. Nagy gondot kell fordítani a településekben és a zártkertekben lévő keskeny gyümölcsös, szőlő, veteményes parcellák generalizálására.

Leválasztásokat abban az esetben kell eszközölni, ha a más növényzet területe eléri, vagy meghaladja az ábrázolásra előírt minimális méreteket.

A tanyák mellett lévő kisebb gyümölcsösöket, amelyek méretarányban nem ábrázolhatók, a tanya jele mellett egy-két fakarikával tüntetjük fel.

A kordonművelésű gyümölcsösöket külön jelölve abban az esetben ábrázoljuk, ha alapterülete eléri, vagy meghaladja az adott méretarányban az 1 cm^2 -t. Ez esetben az alapanyag alapján, a szőlők-nél leírt módon kell ábrázolni.

214. A bokros gyümölcsösöket akkor kell alaprajzban ábrázolni, ha alapterülete eléri, vagy meghaladja a 10 mm^2 -t.

Abban az esetben, ha mérete a 2 cm^2 -t meghaladja, a növény /gyümölcs/ nevét is meg kell írni az alapanyag szerint.

215. Nem ábrázoljuk.

216-217. Jellegzetes helyen fekvő, jól tájékoztató, vagy szőlőben szegény területen, azokat a szőlő parcellákat, amelyek nem érik el az alaprajzban ábrázolható minimális méretet, az egyedülálló szőlőjellel jelezzük ki, vagy kivételes esetben, ha jól tájékoztatnak - az alaprajzban ábrázolás érdekében - megengedett a terület felnagyítása /max. 1/3-al/.

Ha a szőlőben gyümölcsfák is vannak, de azok nem keltik a gyümölcsös benyomását, a területet

- fakarikákkal kombinálva - kell ábrázolni.

A településben, szőlőskertekben lévő kisebb-nagyobb szőlőparcellákat jellegzetesen - a generalizálás szabályai szerint - kell szőlőnek összevonni.

Az összevont szőlős területen belül le kell választani azokat a részeket, amelyek elérik az alaprajzban ábrázolható - szántó, rét, gyümölcsös, erdő stb. - minimális területet. Szőlős területen belül a szőlő, a szőlő gyümölcsfákkal és szőlő kordonműveléssel területeket akkor kell növényzethatárral leválasztani, ha alapterülete az adott méretarányban eléri, illetve meghaladja az 1 cm^2 -t.

A kordonművelésű szőlők szemléltetésére és akadályjellegének kifejezésére - a jelzett kiterjedés felett - a szőlő és a drótkerítés kombinációját használjuk. A drótsorokat kifejező kerítés jelét - az alapanyagnak megfelelő irány/ok/ban alkalmazzuk.

218. A kisebb, jelentéktelenebb füves területeket $/25 \text{ mm}^2$ alatt/ nem ábrázoljuk.

Növényzethatár nélkül egyedülálló jelet vagy jelcsoportot csak egészen kivételes esetben alkalmazunk, kivéve a völgyekben, vagy patakok mentén hosszabb, elhuzódó, keskeny területeken.

219-220. A jól tájékoztató, egyedülálló fákat a megfelelő jellel /lombos, vagy tülevelű/ ábrázoljuk.

Különös gonddal kell eljárni az ábrázolásnál ott, ahol az alapanyag sok ilyen vagy hasonló $/224./$ jelet tartalmaz, hogy a vele szemben támasztott követelmény a generalizált térképen is megmaradjon.

Az $1:100\ 000$ ma.-u térképen csak egész kivételes esetben alkalmazzuk ezt a jelölést.

Azokat a fákat, amelyeknek ismert nevük van /pl. Rákóczi-fája/ valamennyi méretarányban meg kell írni. A megírás elhagyható, ha más fontos terepelemet takarna el, vagy jelentős zsúfoltságot okozna a térképen.

221. Az alapanyagon található egyedülálló fákat - beleértve a leminősített; tájékoztató jellegű fákat is - tömbökben, kertekben, réteken stb. ezzel a jellel kell ábrázolni.

A generalizálást úgy kell végrehajtani, hogy a fák közötti térképi távolság legalább 5-6 mm legyen.

- 222-223. Az utak, folyók és csatornák mellett lévő fasorokat ábrázoljuk ezzel a jellel.

Ha a terület fás növényzetben gazdag, akkor a vasutak és talajutak mellett a jelentéktlenebb fasorokat elhagyhatjuk.

Magasabbrendű sikrajzi vonalas elemek /vasut, ut, csatorna stb./ mellett szükség esetén a fasorokat tölhatjuk el a legnagyobb mértékben. Legnagyobb eltérés mértéke 1 mm.

224. Ezzel a jellel 1:25 000, kivételes esetben 1:50 000-1:100 000 méretarányban ábrázoljuk azokat az igen jól tájékoztató facsoportokat, amelyek a fában, erdőben szegény területen, vagy domborzati viszonyok következtében messziről jól tájékoztatnak.

Ha a generalizálás során olyan sikrajzi vonalat szüntetünk meg, amelynek mindkét oldalán fasor volt, akkor a fasort a megszüntetett sikrajzi vonal tengelyében helyezzük el.

- 225-228. Színes felülnyomással és pontsorrall ábrázoljuk azokat a területeket, amelyek térképi mérete legalább 10 mm², erdőben szegény területen legalább

4 mm². A térképen legalább 2 cm²-nyi területű, el-
térő faállományt az erdőn belül pontsorrall hatá-
rolunk el.

A 4 mm²-nél kisebb területű, tájékoztató jellegű
erdőfoltokat /pl. tanyáknál lévő erdőket/ a 221.sz.
jellel ábrázoljuk.

Egyes esetekben megengedhető különálló, kis, mére-
ten aluli területű erdő ábrázolása is, ha azok
méretét a minimálisra /4 mm²-re/ megnöveljük abban
az esetben, ha azok kiemelése a tájékozódás szem-
pontjából indokolt.

Az erdei tisztásokat általában akkor ábrázoljuk,
ha azok térképi mérete az adott méretarányban leg-
alább 10 mm².

Az erdők elmocsarasodott részét pontsorrall nem
különítjük el, ezen részeket a mocsarak egyezmé-
nyes jelének elhelyezésével tüntetjük fel.

Ábrázolási szempontból a szálerdőket, tüle-
velű, lombos és vegyes típusokra osztjuk fel, és
a megfelelő jelekkel juttatjuk kifejezésre. Az
uralkodó fafajtát /nyír, tölgy, erdeifenyő,
feketeenyő stb./ megírjuk. Vegyes erdők ábrázo-
lásakor a két alap-fanem jelét tüntetjük fel. Az
első helyre a gyakrabban előfordulót tesszük.
A fanem jele mellett megírjuk az erdő adatait. Meg-
adjuk a fák közepes magasságát /m-ben/, a fatörzs
vastagságát mellmagasságban /századméterben/ és
a fák közötti közepes távolságot /m-ben/.

Az erdőadatok megírását az alábbi módon kell
végrehajtani:

- 2 cm²-nél kisebb kiterjedésű erdő adatainak
megírását mellőzzük,
- 2-4 cm²-ig a fa nemét kifejező jellegfát tün-
tetjük fel,
- 4-10 cm²-ig a fa nemét kifejező jellegfán kívül
az állományra vonatkozó számszerű

adatokat is megadjuk,
- 10 cm²-nél nagyobb erdőnél a jelkulosban szereplő összes adatot /fafajta jellegfa, számszerű adatok/ megírjuk.

Összefüggő erdőkben az adatokat általában 25 cm²-ként helyezzük el.

Lombos erdőben ügyeljünk a tájékoztató jellegű fenyőparcellák megkülönböztető ábrázolására - vagy fordítva - még akkor is, ha az önálló parcella területe nem éri el a 2 cm²-t. Az említett kis területeket - a 2 cm² alatt - pontsor nélkül a /224.sz./ jellel emeljük ki.

Fiatal erdők, erdőültetvények /228.sz. jel/ ábrázolására vonatkozó előírások megegyeznek a szál-erdőre vonatkozó értelmezéssel.

229. Az 1:25 000 méretarányú térképen 20 m-től 40 m-ig, az 1:50 000 méretarányú térképen a 40-100 m-ig, az 1:100 000 méretarányú térképen 60-200 m-ig a nyiladékokat a 229.sz. jellel fejezzük ki. Az ennél szélesebb nyiladékokat pontsorral határoljuk le.

A fent - az adott méretarányban - jelzett szélességi méret alatt, valamennyi nyiladékokat a /229./ sz. jellel ábrázoljuk, a következők figyelembe vételével:

- a 3 m-nél keskenyebb nyiladékokat csak az 1:25 000 és 1:50 000 méretarányú térképen ábrázolni, síkrajzban szegény, nagy kiterjedésű erdőben;
- sűrű nyiladékkrendszer esetében a 4 m-nél keskenyebb erdőátvágások elhagyhatók, kivételes esetben még a szélesebbek is, azon előírás figyelembe vételével, hogy az adott méretarányban - 5 mm-nél kisebb távolságra nyiladékokat nem ábrázolunk.

Ha a /229./ sz. jellel ábrázolt nyiladékokban vasut, műut, javított talajut, vagy talajut vezet,

akkor a nyiladék jelét elhagyjuk, csak az említett létesítmény egyezményes jelét ábrázoljuk. Ha a nyiladékban egyéb olyan tereptárgy húzódik, melyet vonalas egyezményes jellel ábrázolunk /csatorna, telefon, stb./ akkor azokat a nyiladék rajzán belül, a megfelelő jellel fejezzük ki. Ha vonalas jellel ábrázolható tereptárgyak /kivéve a közigazgatási határokat/ a /229./ sz. jellel ábrázolt nyiladékokban vezetnek, akkor a nyiladék egyezményes jelét elhagyjuk. A nyiladékok jelének tengelyében - arra merőleges elhelyezésben - megírjuk a szélességet /m-ben/, az alapanyag szerint. A közigazgatási határt - amennyiben a nyiladék közepén halad - szakaszosan váltakoztatva, a nyiladék egyik, illetve másik oldalán kell kirajzolni.

Az erdősávokban vezető utakat aszerint minősítjük utnak vagy nyiladéknak, hogy közlekedési szempontból bekapcsolódnak-e a környező uthálózatba, vagy sem. Előbbi esetben utnak, az utóbbi esetben nyiladéknak ábrázoljuk.

230-231. Ezt a jelölést az alapanyag alapján kell mindhárom méretarányban alkalmazni.

232. Ezt a jelet nem alkalmazzuk.

233-234. Keskeny erdősávok és mezővédő erdősávok jelét akkor alkalmazzuk, ha azok szélessége a térképen 1,5 mm-nél kevesebb. Csak azokat hagyhatjuk el, amelyek térképi hossza az 5 mm-t nem éri el.

A keskeny erdősávok jeltengelyében méterben megírjuk a fák közepes magasságát, az alapanyag szerint.

Ezzel a jellel fejezzük ki /magasság megírása nélkül/ az akadályt képező sűrű fasort is.

Az utak, vasutak, folyók és csatornák mentén lévő fasorokat - általában - ábrázolni kell.

Kivétel, ha a terület fás növényzetben gazdag.

A vasutak és másodrendű talajutak mellett a jelentéktelenebb fasorokat elhagyjuk, főleg az 1:50 000 és 1:100 000 méretarányban.

A vízfolyások és csatornák mindkét oldalán telepített mezővédő erdősávot, vagy sűrű fasort a 3 m-nél keskenyebb csatornák esetében csak az egyik oldalon, a 3 m-nél szélesebbeknél a mezővédő erdősávot mindkét oldalon ábrázoljuk. Kétoldalú, sűrű fasort az 1:25 000 méretarányú térképen a valóságnak megfelelően, a másik két méretarányú térképnél csak az egyik oldalon ábrázoljuk.

235-236. Egyedül álló bokrot, illetve az olyan bokros csoportokat, amelyek méretarányban nem fejezhetők ki, csak egészen kivételes esetben kell ábrázolni, amennyiben más fontosabb tereptárgyat nem zavar, vagy nem okoz zsúfoltságot a térképen.

238. A 2 cm^2 -nél kisebb területű bozót csak zöld raszter felülnyomást kap.
A $2-4\text{ cm}^2$ területű bozótokat zöld raszter felülnyomással és jellegfa feltüntetésével ábrázoljuk.
A 4 cm^2 -nél nagyobb területű bozótokat a zöld raszter és jellegfa feltüntetésén túl a bozótos átlagos magasságának méteres pontosságú megírásával ábrázoljuk az alapanyag szerint.

239. Sűrű bozótot az alapanyag szerint ábrázoljuk mindhárom méretarányban, ha legalább 10 mm^2 nagyságú területet borít.

Jellegfák elhelyezésére és megírásukra vonatkozó előírást a korábbi megírás tartalmazza.

240. Csak 1:25-50 000 méretarányban ábrázoljuk a jelentősebb diszparkokat és kerteket.

A parkokban ritkán előforduló fákat fakarikákkal

a füves területet a pázsit jelével ábrázoljuk. A kisebb, erdő jellegű parkokat - az alapanyag szerint - zöld felülnyomással látjuk el. A parkokban lévő, főbb sétányokat kétvonalas jellel rajzoljuk meg /alaprajz szerint, vagy ha annál kisebbek, 0,1 mm vastagságú vonalak között 0,2 mm térközt alkalmazunk/.

A keskenyebb sétautakat a gyalogut, ösvény jelével is ábrázolhatjuk.

A parkok generalizálása során elsősorban a főbb sétautakat ábrázoljuk és a jelentéktelenebb keskeny sétautakat hagyjuk el.

241. Ezzel a jellel ábrázoljuk az alapanyag szerint azokat a sással, náddal borított elmocsarasodott területeket, ha alapterülete a térképen eléri a 10 mm^2 -t. Ebben az esetben a jelkulcsi jellel határolt területet pontsorral körülhatároljuk.

Az ennél kisebb területeket /patakok, mentén, szakadékokban, völgyekben hosszan elnyúló nádasokat/ pontsoros körülhatárolás nélkül ábrázoljuk.

A jelet a réthez hasonlóan más jelekkel kombinálva is lehet alkalmazni.

242. Ezt a jelet 10 mm^2 vagy nagyobb természetes ill. növényzethatárral körülvett területek esetén alkalmazzuk.

- 243-244. A mocsarakat akkor vesszük fel, ha térképi területük eléri a 25 mm^2 -t. A kisebbeket csak akkor, ha jól tájékoztatnak. A mocsarakat növényzetükkel együtt /fü, moha, sás és nád/ ábrázoljuk. Nagyobb erdőkben, réteken, legelőkön stb. lévő mocsarakat kontúrhatár nélkül is lehet ábrázolni. Ilyen esetben a mocsár jelét a valóságos helyzetnek megfelelően kell kirajzolni. Hasonlóan kell ábrázolni a hosszan elnyúló völgyekben, morotvákban lévő

mocsarakat is, ez esetben nagy figyelmet kell fordítani a mocsár és a domborzatrajz összhangjára.

Nagyobb mocsaraknál - 2 cm^2 felett - meg kell írni a mélységet $0,5 \text{ m}$ - 2 m között dm élességgel, ha ennél mélyebb "2 m-nél mélyebb" megírással az alapanyag szerint. A mélységmérés helyét nyillal jelöljük.

A szikéseket akkor tüntetjük fel, ha a területük a térképen eléri a 25 mm^2 -t. A kisebbeket csak akkor, ha jól tájékoztatnak.

245-246. Az alaprajzban nem ábrázolható jól tájékoztató vízenyős területeket ábrázoljuk ezzel a jellel.

1:100 000 ma.-ban nem kell feltüntetni. Más síkrajzi elem közelében csak kivételes esetben kell alkalmazni.

Talajok

247. A túrásos területeket nem ábrázoljuk.

248. Ezt a jelölést akkor kell alkalmazni ha a homokos terület térképi nagysága eléri vagy meghaladja a 10 mm^2 -t.

A kötött vagy félig kötött homokos területeket a térképen /mindhárom méretarányban/ a rajtuk lévő növényzet egyezményes jelével kombinálva ábrázoljuk, megőrizve a növényzet valódi elhelyezkedését és a homokformával meglévő kapcsolatot.

A környező talajoktól pontsorral elhatárolhatjuk.

249-250. Köves, kaviosos területeket akkor ábrázolunk, ha térképi területe legalább 10 mm^2 .

Ezt a jelölést általában növényzethatár nélkül alkalmazzuk. A kis háromszög jeleket az alapanyag szerint úgy helyezzük el, hogy a felszínen lévő köves terület sűrűsége is kifejezésre jusson.

Az 1:25 000 méretarányu térképen a homokos, turásos, köves területek domborzatát szintvonalakkal ábrázoljuk. Ezenkívül felhasználjuk az alapszintvonalakon kívül a felező-, kiegészítő szintvonalakat, valamint a homokos, a turásos, a köves terület egyezményes jelét.

Domborzat

Az 1:25 000, /1:50 000/ és 1:100 000 méretarányu térképen a terep domborzatát szintvonalakkal kell ábrázolni, ahol a következő, főbb követelményeket kell figyelembe venni;

- pontosan kell ábrázolni: a terep járhatóságát jellemző, vagy tájékozódási pontként felhasználható egyenetlenségeinek helyzetét, méretét és formáját;

- a főbb hegyszerkezeti vonalakat és pontokat /vizválasztók, vízgyűjtők, tetők, nyergek, tereplépcsők, teraszok stb./;

- a hegyoldalak lejtését /lejtésirány, meredekség/, felületének jellegét /szabdaltságát, lepusztulását/;

- a különböző domborzattípusok geomorfológiai sajátosságait /eróziós felszabdaltság, hegységek, homokos terület, karszt/;

A domborzatábrázolás tegye lehetővé az egyes tereppontok abszolút magasságának, valamint a viszonylagos magasságkülönbségeknek a megállapítását;

- legyen összhangban a sikrajz és a vízrajz térképi ábrázolásával;

Domborzati formák

A terep domborzatát a térképen szintvonalakkal, valamint a szakadékok, sziklák, horhosok, vizmosások stb. jeleivel ábrázoljuk. Az ábrázolást a terep jellegzetes pontjainak abszolút, illetve relatív magassági adatai, valamint az egyes szintvonalak értékei egészítik ki.

Apró részletidomokban gazdag területen kiválasztást kell alkalmazni. A terepen tájékoztató jelentősebb formákat ki kell hangsúlyozni, a jelentéktelen részleteket pedig összevontan ábrázolni, vagy elhagyni. Különösen szükséges a kiválasztás az olyan - pl. buckás - területeken, ahol az alapszintvonalak közé eső részletek összefüggéseinek ábrázolása elengedhetetlen, illetve az 1:50 000 és 1:100 000 méretarányú térképeken.

A domborzat olvashatóságát, összefüggéseinek felismerését gátló részleteket össze kell vonni. Különösen vonatkozik ez a síkraajzban gazdag területekre, ahol a domborzat alapján történő tájékozódásra csak elvétve kerül sor.

A topográfiai térképek szintvonalas domborzat-ábrázolásának alapszintközei: /3, táblázat/

Ssz.	A terep jellege	Alapszintközök méterben /méretarányok szerint/		
		1:25 000	1:50 000	1:100 000
1.	Sík alföldi	2	5	10
2.	Átszeldelt sík vidék 6°-nál kisebb lejtésű dombvidék, hegyi és előhegységi térség	5	10	20
3.	Magashegység	10	20	40

Az összehangoltság és a jobb formaábrázolás céljából kivételesen megengedhető egyes szintvonalak elosusztatása az alapanyagon lévő helyzetükhöz képest az alapszintköz negyedrészenek magassági értékével.

255. Eséstüskéket kell rajzolni az önálló kupokat, mélyedéseket ábrázoló szintvonalakon minden esetben, az egyéb szintvonalakon pedig a lejtési viszonyok megállapításához szükséges mértékben.

256. A szakadásokat akkor ábrázoljuk, ha relatív magasságuk legalább 1 m, 1:100 000 méretarányú térképen pedig 2 m, térképi hosszuk pedig 3 mm, illetve 5 mm, vagy annál több. Az 1 m-nél alacsonyabb szakadásokat csak akkor vesszük fel, ha jelentős hosszúságúak, vagy ha a tájékoztatás egyedüli lehetőségét biztosítják. A szakadások mellett megírjuk viszonylagos magasságukat m-ben. Sok szakadás előfordulása esetén a kisebbek megírás nélkül is ábrázolhatók.

A tereplépcsőket 1:25 000 és 1:50 000 méretarányban 1 m-es, 1:100 000 méretarányban 2 m-es viszonylagos magasságtól és 5 mm-t meghaladó térképi hosszától kezdve ábrázoljuk és magasságukat megírjuk. A mesterséges tereplépcsőket /teraszos művelés/ fekete jellel és megírással különböztetjük meg.

257. A szintvonalakkal ki nem fejezhető füvel benőtt horpadásokat a megfelelő jellel ábrázoljuk, ha a térképi hosszuk legalább 5 mm.

258. Pontosan ábrázoljuk a karszt kiterjedését! A nagy karsztformákat alaprajz szerint szintvonalakkal, valamint a karsztlyukak jelével fejezzük, ki, a kisebb formákat /pl. 2 m-nél kisebb térképi átmérőjű dolinát/ egyedi jelekkel tüntetjük fel.

259. Folyóvölgyekkel behálózott síkvidéki eróziós területeken pontosan ábrázolni kell a vizmosásokat és szakadékok peremvonalát. E célra - ha szükséges - fel kell használni a felező és a kiegészítő szintvonalakat is. Ahol a terület erősen szabdaltságot /sok az eróziós vizmosás, bevágás/, ott kiválasztást alkalmazunk úgy, hogy a térkép olvasható legyen, ugyanakkor fejezze ki a felszabdaltság helyes képét.

A vizmosásokat 1:25 000 és 1:50 000 méretarányban 5 m, illetve 1:100 000 méretarányban 10 m szélességig egy vonallal, a szélesebbeket két vonallal fejezzük ki. Azokat a vizmosásokat és szakadékokat, amelyek rajzi szélessége 1 mm-nél több, két vonallal és fésűsfogazással ábrázoljuk. A 3 mm-nél szélesebb vizmosások fenékdomborzatát szintvonalakkal fejezzük ki. Az 1 mm-nél keskenyebb vizmosások és szakadékok jele mellett meg kell írni a felső szélességet és a mélységet /m-ben/, 1 mm-nél szélesebbeknél csak a mélységet. Ha az alapanyagon csak a mélység megírása szerepel, akkor a szélességet az alapanyagról vett mérési adat alapján írjuk meg. Az adatot általában a jelkulcsi jel középső szakaszán helyezük el; ha a szakadék vagy vizmosás hossza jelentős /3-4 km-nél több/, akkor a megírást 5-8 cm-enként megismételjük.

Sok kisméretű vizmosás esetén megengedhető az adat nélküli ábrázolás is.

260. Általában minden suvadást mindhárom méretarányban ábrázolni kell. Az egymáshoz közellévőket összevonjuk, de az egyes kisebb, és a terepre jellemző részeit felnagyítjuk.

- 261-262. Az omladékokat anyaguk szerint /homok-és föld-, kavics- és kőomladék/ különböztetjük meg.

A szakadék egyezményes jelén keresztül a főszintvonalakat vékony vonallal jelöljük. Ahol a lejtő kevésbé meredek, ott az omladék alján lévő anyag felgyülemelés helyén, minden szintvonalat kirajzolunk.

- 263-265. A gerincek és csucok sziklás részeit, valamint a sziklászakadékokat és szurdokvölgyet szikla-rajzzal kell ábrázolni úgy, hogy az tükrözze a gerincek és oldalak formáját, kiterjedése feleljen meg a terepelem térképi vetületének. Azokon a helyeken, ahol ez lehetséges /az alapanyagon is szerepel/ a sziklák rajzán keresztül kell vezetni a főszintvonalak értékének megfelelő - vékony vonallal ábrázolt - szintvonalakat.

Meredek hegyoldalak ábrázolásánál megengedhető a szintvonalak egybeolvasztása / 1 cm-nél rövidebb meredély esetén/ vagy a szintvonalak fogyasztása a főszintvonalak között/ 1 cm-nél hosszabb meredély esetén/, ha főszintvonalak közötti távolság nem teszi lehetővé az egyes szintvonalak közötti 0,2 mm-es rajztérköz betartását.

266. A kőfolyókat /hegyoldalon lecsúszó kötörmeléket/ akkor tüntetjük fel, ha térképi hosszuk legalább 5 mm.

- 267-268. Keskeny hátakat, dombokat, bordákat és gödröket 1 méteres, az 1:100 000 ma.-u térképen a 2 méteres relatív magasság /mélység/ esetén, - a tájékoztatókat kisebb méretnél is - ábrázoljuk. A jelek mellett megírjuk a viszonylagos magassági /mélységi/ adatot is méterben, az alapanyag szerint.

Nagyszámu előfordulás esetén csak a jelentősebbek adatát írjuk meg.

269. Ezt a jelet 1:25 000 m.a.-ban ábrázoljuk akkor, ha jól tájékoztat.
270. Egyedülálló köveket, sziklaszirteket, kimagasló sziklákat mint jól tájékoztató terepelemeket mindhárom méretarányban ábrázoljuk.
271. A térképre az összes barlangbejáratot felvesszük és az egyezményes jel mellé "Bg." rövidítést helyezzünk. A jelentős barlangoknál tört alakban feltüntetjük a bejárat szélességét /számlálóban/ és a barlang hosszát /nevezőben/, m pontossággal. Ha a barlangnak neve van, akkor azt is fel kell tüntetni. A föld alatti részt csak akkor ábrázoljuk, ha az egyben buvópatak medre is /pl. Baradla, Béke barlang/.
272. A terep domborzatának teljes ábrázolása céljából megírjuk a jellegzetes tereppontok /hegytetők, vízváltakozók legmagasabb pontja, völgyek legmélyebb pontja, jellegzetes tereptárgyak stb./ tengerszintfeletti magasságát 1,0 m pontossággal.
- Magassági adatok száma a terület jellegétől függően dm^2 -ként 10-15 db legyen /beleértve a geodéziai alappontok magassági megírásait is/.
273. Uralgó magassági pontokat, mint az adott terep legmagasabb /távolról legjobban látszó/ pontjait mindhárom méretarányban ábrázolni kell. Kiválogatásuk a tervező feladata, aki egyben biztosítja a méretarányok levezetésénél az uralgó és egyéb magassági megírások összhangját.
274. Tájékoztató tereptárgyak /ut - nyiladékkereszteződés, leágazás stb./ magassági adatait, az alapanyag szerint magassági pontként akkor írjuk meg, ha a magassági megírás vonatkozása egyértelmű és a magassági megírás /10-15 pont/ dm^2 / sűrűsége kívánja.

III. A TÉRKÉP NÉVRAJZA

A névrajzzal szembeni követelmények

A térkép jó olvashatósága, áttekinthetősége, felhasználhatósága nagy részben a térkép névrajzától - a helyes névhasználatától, a megírások mennyiségétől, célszerű elhelyezésétől és a betűfajták helyes kiválasztásától - függ. A térképet nem szabad felesleges megírásokkal terhelni.

A sűrű síkrajzu, tagolt domborzatu részeken a kevésbé fontos elemek nevét és a számszerű adatokat nem tüntetjük fel; ahol a tájékoztató tereptárgy kevés, az aránylag jelentéktelenebb terepelemeket és adatokat is megírjuk. Az 1:100 000 méretarányu térképen a nevek kiválogatásánál a helyi jelentőségűeket már megritkítjuk és előtérbe helyezzük a vidéki, országos, illetve a nemzetközi jelentőségű földrajzi neveket.

A térképen megírjuk a települések, a területek, a domborzat, az álló- és folyóvizek nevét, valamint a különféle magyarázó adatokat.

A névrajz készítéséhez az 1:100 000, 1:250 000 /1:500 000/ méretarányu térképek névrajzát kell felhasználni. A nevek megbízhatóságát a Földrajzi Névbizottság által kiadott "Magyarország földrajzi névtára" I., II. c. kiadvány alapján kell ellenőrizni. Eltérrni tőle csak akkor lehet, ha az alapon lévő megírás megállapíthatóan hibás, illetve ha a név megváltozott és a változás hivatalos adatokkal bizonyítható.

Az alaprajzban ábrázolt elemek magyarázó megírásait lehetőleg teljesen ki kell írni. A térképen csak a rövidítések jegyzékében foglalt rövidítéseket lehet alkalmazni.

Az egyezményes jel nem fejezi ki minden kétséget kizáróan az adott tereptárgyat, tehát magyarázatra szorul, ezért az egyezményes jelek mellett rövidítést alkalmazhatunk.

Névhasználat

Az igazgatási neveket/államnevek, államrész-nevek, településnevek/ mindenkor a hivatalos helységnévtárban feltüntetett formában írjuk meg.

A területneveket és a természeti tárgyak neveit a földrajzi Névbizottság hivatalos jegyzéke,/Földrajzinév-tár I.II./ szerinti alakban,, ha ott nem szerepelnek, az alapanyagon adott formában tüntetjük fel. Az alapanyagon alkalmazott nevet nem szabad átalakítani, irodalmiasítani; különösen vonatkozik e szabály a tájszavakra.

Ha a név önmagában is megáll értelmesen, akkor a földrajzi köznevet nem tesszük hozzá. Tehát: Gellérthegy, Agártető, Almás-patak, de: Mátra, Kékes, Sajó stb.

Az idegen neveken előforduló rövidítéseket csak nagyon indokolt esetben szabad használni, a rövidített szót általában teljes egészében ki kell írni.

A megírások elhelyezése

A megírásokat a térképen, a térképterven úgy kell elhelyezni, hogy azok kapcsolata a vonatkozó tereptárggyal világos és egyértelmű legyen.

A települések, építmények neveit, a magyarázó megírásokat, az abszolút és relatív magassági adatokat stb. a térképszelvény D-i keretvonalával párhuzamosan, nyugat-keleti irányban lehetőleg a megírandó tereptárggytól jobbra /K/ helyezzük el. Amennyiben nincs elegendő hely, a megírás elhelyezhető a tereptárgy alatt /D/, a tereptárgy felett /É/, illetőleg attól balra /Ny/.

Nagy, természetes és mesterséges tavak, valamint nagyobb területi egységek neveit - ha hosszúak és szélességük közel egyforma - nyugat-kelet irányban az adott területen belül középen helyezzük el.

Hosszabb elnyúló tereptárgyak, területi egységek neveit hosszirányban helyezzük el úgy, hogy egyrészt a megírások átfogják a vonatkozó területet, illetve felületet, másrészt a déli vagy keleti oldal felől szemlélve legyenek olvashatók. Ugyanígy írjuk meg a vonalas jelekre vonatkozó neveket is.

A ritkított /szórt/ írások elhelyezésekor ügyelni kell arra, hogy az egyes betűk közötti távolság - a környezet-től függően a betűk - három-ötszörös magasságát nem haladhatja meg. A területre vonatkozó ritkított megírásokat úgy kell elhelyezni, hogy a terület határától az első és az utolsó betű legalább kétszer akkora távolságra legyen, mint a név betűi egymástól. Ha egy megírás betűit olyan nagy területen kell elhelyezni, hogy a betűhöz megengedett-nél nagyobb lenne, akkor a nevet kétszer /vagy többször/ kell megírni, az egész területnek megfelelő betűnagysággal.

Utak, nyiladékok megírását, adatait mindig az ábrázolt közlekedési vonallal vagy jellel párhuzamosan helyezzük el úgy, hogy déli, illetve keleti oldal felől legyenek olvashatók.

A vízvonalak vízfelületen elhelyezkedő szélességi és mélységi adatait a vízvonalra merőlegesen írjuk meg.

Az azonos típusu megírások egymást ne keresztezzék. Kerülni kell a km-hálózati vonalak keresztezését is. Ha ez elkerülhetetlen, akkor a megírás helyén a km-hálózat vonalát megszakítjuk.

Átfutó írások elhelyezése

Több szelvényre eső - nagykiterjedésű - tereptárgy megírásánál vagy átfutó írást alkalmazunk, vagy minden szelvényen megismételjük a tereptárgy megírását.

Átfutó írás alkalmazása esetén a szomszéd szelvényre eső név-részt az adott szelvény keretmezőjében is meg kell írni a Jelkulcs írásmintáinak megfelelő betűfajtaival és betűnagysággal.

Szomszédos térképtervekénél az átfutó, vagy ismételt írásokat betűfajta és betűnagyság, valamint betűköz és irány szerint csatlakoztatni kell. Ugyanakkor ügyelni kell a kereten belül, illetve a keretmezőben megírt névrészek összhangjára.

Településnévrajz

A térképen rendszerint az összes kirajzolt település hivatalos nevét feltüntetjük.

Az olyan térképeken, amelyeken sok a névvel ellátott tanya, azok egy részét, nem írjuk meg. Elsősorban azoknak a nevét vesszük fel, amelyek a műutak mentén, utkereszteződésekben, átkelőhelyeknél, erdőben vagy más jellegzetes helyen vannak.

Az 1:100 000 méretarányu térképen egyes kisebb különálló település nevét elhagyjuk, ha a megírást nehéz elhelyezni, vagy más fontosabb tereptárgyat takarna.

A települések megírásának betűfajtaját és nagyságát a Jelkulcsban előírtaknak megfelelően alkalmazzuk.

Ha a település lélekszáma és közigazgatási jelentősége alapján eltérő nagyságrendű, akkor a nevét a magasabb rendű településnek megfelelően betűfajtaírással írjuk meg.

Abban az esetben, ha a Jelkulcs alapján az egy és ugyanazon nagyságrendű települések megírásához kétféle betűfajta használható, a betűfajta kiválasztásánál figyelembe kell venni a település fontosságát, a térkép megírásokkal való telítettségét és az adott megírás elhelyezésének lehetőségeit.

A városok rajza mellett a város nevén kívül az egyes különálló városrészek, elővárosok nevét is feltüntetjük. A városrészek, elővárosok, valamint közigazgatásilag a városhoz csatolt községek nevét - akár összeépültek, akár nem - az illető településrész lélekszámának megfelelő, osupa nagybetűből álló tüírással kell megírni. E nevek

A térképtervre fel kell venni a hegygerincek, síkságok, völgyek, száraz folyómedrek és más domborzati elemek neveit, amelyek egyben az alakzat milyenségére is utálnak.

A hegyhátak és gerincek elnevezését a hegyvonulat egész hosszában egyenletesen helyezzük el és mindig teljesen kiírjuk.

A hegyek, halmok stb. névirását az adott helytől É-ra helyezzük el; ebben az esetben az esetleges magassági megírást az egyezményes jeltől balra tesszük. A hegygerincek, völgyek nevét azok egyik oldalán, olyan görbe vonal mentén helyezzük el, amely párhuzamos az ábrázolt domborzati alakzat tengelyvonalával. A széles hegyhátak a vízválasztó vonal mentén, a keskeny hegyhátaknál pedig a gerinc közelében úgy helyezzük el, hogy a megírás ne takarja a különálló hegycsúcsok és nyergek térképi ábráját. A völgyek tulajdonnevét azok talpvonala mentén, ha a völgy keskeny, akkor valamelyik völgyoldalon, a talpvonallal párhuzamosan írjuk meg.

Összegezve a domborzati elemek névrajzához a következő megírások tartoznak:

- szakadások, sziklaszirtek, természetes gödrök magasságának /mélységének/ a megírása;
- az alapszint feletti magasságok és uralgó magasságok megírása;
- hegygerincek, síkságok, völgyek, csúcsok, tetők, száraz folyómedrek, sziklák, buckák, /stb/, tulajdonnevei;
- szintvonalszámok;
- horhosok és vízmosások adatai.

Keretvonalak közötti megírások

A térképterv keretvonalai között az alábbi megírásokat kell feltüntetni:

- azon települések és terepelemek nevét, amelyeknek nagyobb része a szomszédos térképszelvényre esik;

- vasutvonalaknál a legközelebbi elágazás nevét, illetve ha a végállomásig nincs elágazás, akkor a végállomás nevét, valamint a térkép szegélyétől mért távolságot /km-ben/;

- az autópályánál annak a nagyvárosnak a nevét és a keretvonalától mért távolságát, amelybe az autópálya vezet, illetve amely mellett elmegy; ezenkívül a zárójelben meg kell írni a legközelebbi osomópont /letérési lehetőség/ nevét és a távolságot is /km-ben/. Korszerű műut-han folytatandó autópályánál a korszerű műutra vonatkozó megíráson kívül zárójelben fel kell tüntetni az autópálya végét is /km-ben/;

- a műutak, javított talajutak, valamint településeket összekötő talajutaknál a legközelebbi település nevét és a település központjának a lap szegélyétől mért távolságát /km-ben/;

- Ha a műut település érintése nélkül egy másik műutba köt be, akkor annak nevét és az addig terjedő távolságot írjuk meg.

Talajutként folytatódó műut esetén a legközelebbi településtől való távolság megírását kiegészítjük a műut végének a lapszegélytől való távolságával.

- Ország-, megye-, város-, városkörnyék-, és járáshatároknál az országok megyék városok, városkörnyékek, járások nevét;

Kereten kívüli megírások

Az 1:25 000 és 1:100 000 méretarányú térképek keret mintáját a Jelkules 2., 3.sz. melléklete tartalmazza.

Különféle térképi objektumok méretarány szerinti ábrázolási lehetősége

Ábrázolandó objektum Megfelelő méretek mm-ben a különböző méretarányu térképeken:

10 m-es távolság 1:25 000 1:50 000 1:100 000

5° lejtő = 114 m	4,6	2,3	1,1
10° " = 57 m	2,3	1,1	0,6
15° " = 37 m	1,5	0,7	0,4
20° " = 27 m	1,1	0,5	0,3
30° " = 17 m	0,7	0,3	0,2
40° " = 12 m	0,5	0,2	0,1
50° " = 8 m	0,3	0,2	0,1
60° " = 6 m	0,2	0,1	0,1
70° " = 4 m	0,2	0,1	0,0

20 m-es távolság

5° lejtő = 229 m	9,2	4,6	2,3
10° " = 113 m	4,5	2,3	1,1
15° " = 75 m	3,0	1,5	0,8
20° " = 55 m	2,2	1,1	0,6
30° " = 35 m	1,4	0,7	0,4
40° " = 24 m	1,0	0,5	0,2
50° " = 17 m	0,7	0,3	0,2
60° " = 12 m	0,5	0,2	0,1
70° " = 8 m	0,3	0,2	0,1

A szintvonalközök vízszintes távolsága

Ábrázolandó objektum		1:25 000	1:50 000	1:100 000
Közepes nagys.	Ø 3 km	120,0	60,0	30,0
formák:	Ø 1 km	40,0	20,0	10,0
	Ø 100 m	4,0	2,0	1,0
	Ø 50 m	2,0	1,0	0,5
kis formák	Ø 20 m	0,8	0,4	0,2
	Ø 10 m	0,4	0,2	0,1
	Ø 5 m	0,2	0,1	0,1
	Ø 2 m	0,1	0,0	0,0
domborzat				
tavak szélesség	500 m	20,0	10,0	5,0
tavak, folyók "	100 m	4,0	2,0	1,0
folyók	50 m	2,0	1,0	0,5
folyók, patakok	10 m	0,4	0,2	0,1
patakok	5 m	0,2	0,1	0,1
vizek				
autópálya széless.	20 m	0,8	0,4	0,2
ut, vasut	8 m	0,3	0,2	0,1
"	6 m	0,2	0,1	0,1
ut, földut	3 m	0,1	0,1	0,0
gyalogut	1 m	0,0	0,0	0,0
közlekedés				
Nagyváros	Ø 10 km	400,0	200,0	100,0
település	Ø 2 km	80,0	40,0	20,0
"	Ø 500 m	20,0	10,0	5,0
"	Ø 200 m	8,0	4,0	2,0
"	Ø 150 m	6,0	3,0	1,5
"	Ø 100 m	4,0	2,0	1,0
egyres házak hossz.	25 m	1,0	0,5	0,3
"	10 m	0,4	0,2	0,1
települések				

